

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ โยชูวา

หนังสือเล่มนี้ได้รับชื่อจากผู้นำของอิสราเอล คือโยชูวา บุตรนูน โยชูวาเป็นผู้นำของชาวอิสราเอลหลังจากที่โมเสส ได้เสียชีวิต เล่มนี้เกี่ยวกับการ ที่ชนชาติอิสราเอล ได้ชนะ แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่เขา เพื่อพระเจ้าจะทรง ช่วยเหลือชาวอิสราเอล พระองค์ต้องการสองสิ่งจากพวกเขา คือเขาต้องมีความเชื่อในพระเจ้า และเขาต้องเชื่อฟังพระเจ้า แล้วพระเยโฮวาห์ได้ต่อสู้เพื่อเขา และโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ พวกเขาได้ชนะแผ่นดินนั้น

ตามลำดับวัน เดือน ปี ของอาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ ระยะเวลาที่โยชูวาเป็นผู้นำของประเทศอิสราเอลนั้น คือ 26 ปี โยชูวาเป็นผู้นำตั้งแต่ปีก่อน ค.ศ. 1451 ตอนนั้นโยชูวากับ คาเลบ เป็นคนมีอายุมากที่สุดในชาวอิสราเอล ทั้งสองคน นี้มีอายุประมาณ 80 ปี

โยชูวาได้รับหน้าที่ใหม่

¹ อยู่มาเมื่อโมเสส ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาบุตรชายนูน ผู้รับใช้ของโมเสส ว่า ² “โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จงลุก ขึ้น ยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ ทั้งเจ้าและชนชาตินี้ทั้งหมดไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่เขาทั้งหลาย คือแก่คนอิสราเอล ³ ทุกๆ ตำบล ถิ่นที่ ฝ่าเท้า ของ เจ้า ทั้ง หลาย จะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้ตรัสไว้กับโมเสส

4 ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดาร และภูเขาเลบานอนนี้ ไกลไป จนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส แผ่นดินทั้งหมดของคนฮิตไทต์ ถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก จะเป็นอาณาเขตของเจ้า 5 ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสสมาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย 6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะกระทำให้ชนชาตินี้แบ่งมรดกในแผ่นดินนั้น ซึ่งเราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะยกให้เขา 7 เพียงแต่จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเรา ได้บัญชาเจ้าไว้ นั่น อย่าหลีกเลียงจากพระราชบัญญัตินั้น ไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี 8 อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกตรองตามนั้น ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ นั่น ทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี 9 เราสั่งเจ้าไว้แล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า”

โยชูวาเตรียมประชาชนที่จะข้ามแม่น้ำจอร์แดน

10 แล้วโยชูวาบัญชาเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของประชาชนว่า
 11 “จงไปในค่ายสั่งประชาชนว่า จงเตรียมเสบียงอาหารไว้ เพราะว่าภายในสามวันท่านทั้งหลายจะต้องยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ เพื่อเข้าไปยึดครองแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้ยึดครอง” 12 แล้วโยชู

วาพูดกับคนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งว่า ¹³ “จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านทั้งหลายไว้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจัดที่พักให้ท่าน และประทานแผ่นดินนี้แก่ท่าน ¹⁴ จงให้ภรรยาของท่านทั้งหลาย ลูกเล็กของท่าน และฝูงสัตว์ของท่านอยู่ในแผ่นดินซึ่งโมเสสยกให้ที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ แต่ผู้ชายที่ชำนาญศึกทั้งหลายในพวกท่าน ต้องถืออาวุธข้ามไปเป็นทัพหน้า เพื่อช่วยพี่น้องของตน ¹⁵ จนกว่าพระเยโฮวาห์จะประทานที่พักให้แก่พี่น้องของท่าน ดังที่ประทานแก่ท่าน ทั้งให้เขาได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่เขา แล้วท่านจึงจะกลับไปยังแผ่นดินที่ท่านยึดครองและถือไว้เป็นกรรมสิทธิ์ คือแผ่นดินซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้ให้แก่พวกท่านฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางดวงอาทิตย์ขึ้น” ¹⁶ เขาทั้งหลายจึงตอบโยชูวาว่า “สิ่งสารพัดซึ่งท่านบัญชาแก่พวกเรา เราจะกระทำตาม ท่านจะให้พวกเราไปในที่ใดๆ เราจะไป ¹⁷ เราเชื่อฟังโมเสสในเรื่องทั้งปวงอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่านอย่างนั้น ขอเพียงว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่าน ดังที่พระองค์ได้สถิตกับโมเสสก็แล้วกัน ¹⁸ ผู้ใดที่ขัดขืนคำบัญชาของท่าน และไม่เชื่อฟังถ้อยคำของท่าน ไม่ว่าท่านจะบัญชาเขาอย่างไร ผู้นั้นจะต้องถึงตาย ขอเพียงให้เข้มแข็งและกล้าหาญเถิด”

2

นางราหับช่วยผู้สอดแนม

¹ ต่อมาโยชูวาบุตรชายนูนได้ใช้ชายสองคนจากเมืองซิทิมเป็นการลับให้ไปสอดแนม กล่าวว่า “จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น และเมืองเยรีโคด้วย” คนทั้งสองก็ไป เข้าไปในเรือน

ของหญิงโสเภณีคนหนึ่งชื่อราหับ และพักอยู่ที่นั่น ² มีคน
ทูลกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า “ดูเถิด มีชายอิสราเอลบางคนเข้า
มาคืบนี้ เพื่อจะสอดแนมดูแผ่นดิน” ³ ฝ่ายกษัตริย์เมืองเย
รีโคจึงใช้คนไปสั่งราหับว่า “จงส่งคนเหล่านั้นซึ่งมาหาเจ้า
ในบ้านของเจ้าออกมาให้เรา เพราะเขามาเพื่อจะสอดแนม
ดูทั่วแผ่นดินของเรา” ⁴ แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสีย
แล้วจึงกล่าวว่า “มีผู้ชายมาหาข้าพเจ้าจริง แต่เขามาจาก
ไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ ⁵ ต่อมาเมื่อจะปิดประตูเมืองในเวลา
พลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหนข้าพเจ้า
ไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา” ⁶ แต่หญิงนั้นได้
พาคนทั้งสองขึ้นบนหลังคา แล้วซ่อนตัวเขาไว้ใต้ต้นป่าน
ซึ่งวางลำดับตากไว้ที่ดาดฟ้าบนหลังคานั้น ⁷ เขาทั้งหลาย
ก็ไล่ตามคนทั้งสองไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม พอ
คนที่ไล่ตามนั้นออกไปแล้วเขาก็ปิดประตูเมือง ⁸ เมื่อชายทั้ง
สองคนยังไม่นอนหญิงนั้นก็ขึ้นไปหาเขabenหลังคา ⁹ กล่าว
แก่ชายนั้นว่า “ดิฉันทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์ประทาน
แผ่นดินนี้แก่พวกท่าน ความคร้ามกลัวต่อท่านได้ตกอยู่
บนเราทั้งหลาย และบรรดาชาวแผ่นดินก็ครั่นคร้ามต่อท่าน
¹⁰ เพราะเราทั้งหลายได้ยินเรื่องที่พระเยโฮวาห์ทรงกระทำ
ให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าท่าน เมื่อท่าน ออกจาก อียิปต์
และเรื่องการทำท่านได้กระทำแก่กษัตริย์ทั้งสองของคนอา
โมไรต์ ซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกษัตริย์สิโหน
และโอก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทำลายเสียสิ้น ¹¹ เพราะเรื่อง
ท่านนี้แหละ พอเราได้ยินข่าวนี้ จิตใจของเราก็ละลายไป
ไม่มีความกล้าหาญเหลืออยู่ในสักคนหนึ่งเลย เพราะพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบน
และโลกเบื้องล่าง ¹² ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านปฎิญาณให้ดิฉันใน
พระนามพระเยโฮวาห์ว่า เมื่อดิฉันได้สำแดงความเมตตา

ต่อท่านแล้ว ท่านจะแสดงความเมตตาต่อเรือนบิตาของดิฉัน และให้มีหมายสำคัญอันแน่นอนต่อกัน ¹³ และขอไว้ชีวิตบิตามารดา พี่น้องชายหญิง และทุกคนที่เป็นของวงศ์ญาตินี้ ให้ชีวิตเรารอดจากตาย” ¹⁴ ชายนั้นจึงตอบนางว่า “ชีวิตของเราเพื่อชีวิตของเจ้านะหรือ ถ้าเจ้าไม่แพร่งพรายธุรกิจนี้แก่ผู้ใด เราจะมี ความเมตตาและจริงใจต่อเจ้าเมื่อพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่เรา” ¹⁵ แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อนเขาทั้งสองลงทางหน้าต่าง เพราะบ้านของนางตั้งอยู่ที่กำแพงเมือง นางอาศัยอยู่ในกำแพง ¹⁶ นางจึงบอกเขาว่า “จงขึ้นไปบนภูเขา ด้วยเกรงว่าผู้ที่ไล่ตามจะพบเข้า จงซ่อนตัวอยู่สามวันจนกว่าผู้ที่ไล่ตามจะกลับ แล้วจึงค่อยออกเดินต่อไป” ¹⁷ ชายนั้นจึงพูดกับนางว่า “ฝ่ายเราจะไม่ให้ผิดคำปฏิญาณซึ่งเจ้าได้ให้เราปฏิญาณนั้น ¹⁸ ดูเถิดเมื่อเรายกเข้ามาในแผ่นดินนี้ เจ้าจงเอาดาบแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าหย่อนเราลงไปนั้น และเจ้าจงรวบรวมบิตามารดา พี่น้อง และครวเรือนของบิดาทั้งสิ้นเข้ามาไว้ในบ้าน ¹⁹ ถ้ามีผู้ใดออกไปที่ถนนนอกประตูบ้าน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของผู้นั้นเอง ฝ่ายเราไม่มีความผิด แต่ถ้ามีคนหนึ่งคนใด ยกมือขึ้นทำร้ายผู้ใด ที่อยู่กับเจ้าในเรือน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของเราเถิด ²⁰ แต่ถ้าเจ้าแพร่งพรายธุรกิจของเราแก่ผู้ใด เราก็พ้นจากคำปฏิญาณซึ่งเจ้าให้เราปฏิญาณไว้” ²¹ นางจึงกล่าวว่า “ให้เป็นไปตามคำของท่านเถิด” แล้วนางก็ส่งคนทั้งสองนั้นไป เขาก็ไป นางจึงเอาดาบแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง ²² คนทั้งสองออกไปแล้วปีนขึ้นไปบนภูเขาพักอยู่ที่นั่นสามวัน จนผู้ที่ไล่ตามกลับ เพราะผู้ที่ไล่ตามนั้นได้ค้นหาอยู่ตลอดทางก็ไม่พบ ²³ ชายทั้งสองก็ลงจากภูเขาอีก และข้ามไปหาโยชูวาบุตรชายนูน แล้ว

เล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งเกิดแก่ตนให้ฟัง²⁴ และเขากล่าวแก่โยชูวาว่า “พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาชาวบ้านชาวเมืองในแผ่นดินนี้ ก็มีใจครั่นคร้ามไป เพราะเราเป็นเหตุ”

3

คนอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดน

1 ฝ่ายโยชูวาก็ตื่นแต่เช้า เขาทั้งหลายยกออกจากชิติมมาถึงแม่น้ำจอร์แดน ทั้งตัวท่านและคนอิสราเอลทั้งหมด เขาพักอยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามไป² ครั้นล่องมาได้สามวัน พวกเขาเจ้าหน้าที่ก็ไปทั่วค่าย³ แล้วบัญชาประชาชนว่า “เมื่อท่านเห็นหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเห็นคนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิตหามไป ก็ให้ยกออกจากที่ของท่านตามหีบนั้นไป⁴ ทั้งระยะของท่านไว้ให้ห่างจากหีบประมาณสองพัน ศอก อย่าเข้าไปใกล้หีบนั้น เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้จักทางที่จะไป เพราะท่านยังไม่เคยมาทางนี้ก่อน”⁵ ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด เพราะว่าพรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำกรรมมหัศจรรย์ท่ามกลางท่าน”⁶ โยชูวาสั่งพวกปุโรหิตว่า “จงยกหีบพันธสัญญาข้ามไปข้างหน้าประชาชนทั้งปวง” เขาก็ยกหีบพันธสัญญาเดินไปข้างหน้าประชาชน⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “วันนี้เราจะเริ่มยกย่องเจ้าท่ามกลางสายตาของบรรดาอิสราเอล เพื่อเขาจะทราบ ว่าเราอยู่กับโมเสสมาแล้วอย่างไร เราจะอยู่กับเจ้าอย่างนั้น”⁸ และเจ้าจงสั่งปุโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาว่า ‘เมื่อท่านทั้งหลายมาริมแม่น้ำจอร์แดนจงหยุดยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน’ ”⁹ และโย

โยชูวา 3:10

7

โยชูวา 3:17

ชูวา กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “จงมาที่นี่เถิด และฟังพระ
คำรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน” ¹⁰ และโยชูวา
กล่าวว่า “โดยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจะได้ทราบ ว่า พระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์ได้ประทับอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และว่า
พระองค์จะทรงขับไล่คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนฮีไวต์ คน
เปริสซี คนเกอร์กาซี คนอาโมไรต์ และคนเยบุสให้พ้น
หน้าท่านทั้งหลายอย่างแน่นอน ¹¹ ดูเถิด หีบพันธสัญญา
แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ปีนสากลพิภพจะข้ามไปข้างหน้า
ท่านลงไป ในแม่น้ำจอร์แดน ¹² ฉะนั้นบัดนี้จงเลือกคนสิบ
สองคนออกจากตระกูลอิสราเอลตระกูลละคน ¹³ และต่อ
มาทันทีที่เมื่อฝ่าเท้าของปุโรหิตผู้หามหีบแห่งพระเยโฮ
วาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จะลงไปยืน
อยู่ในแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนจะถูกตัดขาด
จากน้ำที่ไหลมาจากข้างบน น้ำนั้นจะหยุดตั้งขึ้นเป็นกอง
เดียว” ¹⁴ ดังนั้นเมื่อประชาชนยกจากเต็นท์ของเขาทั้งหลาย
เพื่อจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน พร้อมกับปุโรหิตหามหีบพันธ
สัญญาไปข้างหน้าประชาชน ¹⁵ เมื่อคนหามหีบมาถึงแม่น้ำ
จอร์แดน และเท้าของปุโรหิตผู้หามหีบก้าวลงในริมแม่น้ำ
แล้ว (แม่น้ำจอร์แดนขึ้นท่วมฝั่งตลอดฤดูเกี่ยวข้าวเสมอ)
¹⁶ น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุดตั้งขึ้นและหนุนขึ้นเป็นกอง
ไกลออกไป ยิ่งนัก ตั้งแต่เมืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆ
เมืองศาราธาน และน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งที่ราบ คือทะเล
เค็มนั้นก็ขาดกันสิ้น แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้าม
เมืองเยรีโค ¹⁷ และปุโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาของพระเย
โฮวาห์ยืนมั่นอยู่บนดินแดนแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดน คน
อิสราเอลทั้งหมดก็เดินข้ามไปบนดินแดน จนประชาชนข้าม

แม่น้ำจอร์แดนไปหมด

4

ที่ระลึกที่ทำด้วยศิลาสองแห่ง

¹ ต่อมา เมื่อ ประชาชน นั้น ได้ ข้าม แม่น้ำ จอร์แดน เสร็จ หมดแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า ² “จงเลือกชายสิบสองคนจากประชาชนตระกูลละคน ³ และบัญชาเขาว่า ‘จงไปเอาศิลาสิบสองก้อนจากที่นี่ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของบุโรหิตยืนมั่นอยู่นั้น ขนมาวางไว้ในที่ซึ่งท่านทั้งหลายจะนอนในคืนวันนี้’ ” ⁴ แล้วโยชวาก็เลือกชายสิบสองคน ซึ่งท่านจัดตั้งจากประชาชนอิสราเอลตระกูลละคน ⁵ โยชูวาจึงสั่งเขาว่า “จงผ่านไปข้างหน้าหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงไปกลางแม่น้ำจอร์แดน แล้วแบกศิลามาคนละก้อนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล ⁶ เพื่อว่าสิ่งนี้จะ เป็นหมายสำคัญในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ในเมื่อลูกหลานของท่านจะถามบิดาในเวลาต่อไปว่า ‘ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร’ ” ⁷ แล้วท่านจงตอบพวกเขาว่า ‘น้ำที่จอร์แดนขาดจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อหีบนั้นข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็ขาดจากกัน ศิลาเหล่านี้ จะ เป็นที่รำลึก แก่ ลูกหลานอิสราเอลเป็นนิตย์’ ” ⁸ คนอิสราเอลเหล่านั้นก็กระทำตามที่โยชูวาบัญชา และขนหินสิบสองก้อนมาจากกลางจอร์แดนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวา และเขาก็แบกมาอย่างที่ซึ่งเขาพักอยู่ วางไว้ที่นั่น ⁹ และโยชูวาได้ตั้งศิลาสิบสองก้อนไว้กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ที่เท้าของบุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญายืนอยู่ และศิลาเหล่านั้นก็ยังอยู่จนทุกวันนี้ ¹⁰ เพราะว่าบุโรหิตผู้ห้ามหีบนั้น

ได้ยืนอยู่ที่กลางจอร์แดนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาโยชูวาให้บอกประชาชน ตามซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้กับโยชูวาทุกประการ แล้วประชาชนก็รีบข้ามไป ¹¹ ต่อมาเมื่อประชาชนข้ามไปหมดแล้ว หีบแห่งพระเยโฮวาห์และปุโรหิตก็ข้ามไปต่อหน้าประชาชน ¹² คนรูเบนคนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ถืออาวูธ นำหน้าคนอิสราเอลข้ามไปตามที่โมเสสได้สั่งเขาไว้ ¹³ มีคนถืออาวูธไว้พร้อมที่จะเข้าสงครามประมาณสี่หมื่นคนได้ข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อทำศึก ไปถึงที่ราบเขตเมืองเยรีโค ¹⁴ ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงยกย่องโยชูวาท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง เขาทั้งหลายก็ยำเกรงท่านตั้งที่เขาเคยยำเกรงโมเสสตลอดชีวิตของท่าน ¹⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า ¹⁶ “จงบัญชาปุโรหิตผู้หามหีบพระโอวาทให้ขึ้นมาจากจอร์แดน” ¹⁷ โยชูวาจึงบัญชาแก่ปุโรหิตว่า “จงขึ้นมาจากจอร์แดนเถิด” ¹⁸ ต่อมาเมื่อปุโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากกลางจอร์แดนเมื่อฝ่าเท้าของปุโรหิต ยกขึ้นเหยียบแผ่นดินแห้ง น้ำในจอร์แดนก็กลับมายังที่เก่าไหลท่วมฝั่งอย่างเดิม

กิลกาลคือค่ายแห่งแรกในคานาอัน

¹⁹ ประชาชนได้ขึ้นจากจอร์แดนในวันที่สิบเดือนที่หนึ่ง ไปตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล ริมเขตเมืองเยรีโคข้างทิศตะวันออก ²⁰ และศิลาสิบสองก้อนซึ่งเขานำออกมาจากจอร์แดนนั้นโยชูวาก็ได้ตั้งไว้ที่กิลกาล ²¹ ท่านจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “เวลาภายหน้า เมื่อลูกหลานจะถามบิดาของเขาว่า ‘ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร’ ²² แล้วท่านจงตอบแก่ลูกหลานให้ทราบ ว่า ‘อิสราเอลได้ข้ามจอร์แดนนี้บนดินแห้ง’ ²³ เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายกระทำ

ให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อท่าน จนท่านข้ามไปได้หมด ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่ทะเลแดง ทรงกระทำให้แห้งเพื่อเราทั้งหลาย จนเราข้ามไปได้หมด ²⁴ เพื่อชนชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้ทราบว่าคุณพระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์”

5

¹ ต่อมาเมื่อบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ปากจอร์แดนข้างตะวันตก และบรรดากษัตริย์ของคนคานาอันซึ่งอยู่ใกล้ทะเล ได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้น้ำในจอร์แดนแห้งไปต่อหน้าคนอิสราเอล ให้เราข้ามปากไปได้หมดแล้ว จิตใจของเขาก็ละลายไป ไม่มีกำลังใจในตัวอีกต่อไปเหตุเพราะคนอิสราเอล

คนอิสราเอลรุ่นใหม่เข้าสู่หนัด

² คราวนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “จงทำมิดด้วยหิน คม และให้คนอิสราเอล เข้าสู่หนัดเป็นครั้งที่สอง” ³ โยชูวาจึงทำมิดด้วยหิน คม และให้คนอิสราเอล เข้าสู่หนัดที่เนินเขา แห่งหนึ่ง หุ้ม ปลาย องคชาติ ⁴ นี่แหละเป็นเหตุซึ่งโยชูวาให้เขา เข้าสู่หนัด ในบรรดาประชาชนผู้ออกมาจากอียิปต์พวกผู้ชาย คือทหารทั้งหมดสิ้นชีวิตเสียตามทางในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกจากอียิปต์ ⁵ แม้ว่าประชาชนผู้ออกมาเหล่านั้นได้เข้าสู่หนัดหมดทุกคนแล้ว แต่ประชาชนทุกคนที่เกิดมาใหม่ ตาม ทาง ที่ ใน ถิ่น ทุรกัน ดาร หลังจาก ที่ ออก มา จาก อียิปต์ นั้น ยัง ไม่ได้ เข้าสู่ หนัด ⁶ เพราะว่า คนอิสราเอลเดินทางสี่สิบปีอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนประชาชนทั้งสิ้น คือทหารที่ออกมาจากอียิปต์สิ้นชีวิตเสียหมด เพราะ

เขามีได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาว่า พระองค์จะไม่ทรงยอมให้เขาเห็นแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ⁷ แต่บุตรของเขา ซึ่งพระองค์ทรงให้แทนเขานั้น โยชูวาก็ได้ให้เข้าสู่หนัด เพราะว่าเขายังไม่เข้าสู่หนัด เพราะว่าเขาไม่เคยได้เข้าสู่หนัดเมื่อมาตามทาง ⁸ ต่อมาเมื่อได้ให้ประชาชนเข้าสู่หนัดเสร็จหมดแล้ว เขาก็พักอยู่ในที่อาศัยในค่ายจนกว่าจะหายเป็นปกติ ⁹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “วันนี้เราได้กลั่นความอดสูเพราะอียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว” จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่ากิลกาลจนทุกวันนี้ ¹⁰ ฝ่ายคนอิสราเอลได้ตั้งค่ายที่กิลกาล เขาถือเทศกาลปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้นเวลาเย็น ณ ที่ราบเมืองเยรีโค

มานาขาดไป

¹¹ วันรุ่งขึ้นหลังวันเทศกาลปัสกา วันนั้นเอง เขาก็รับประทานผลอันเกิดจากแผ่นดิน คือขนมไร้เชื้อและข้าวคั่ว ¹² ตั้งแต่วันรุ่งขึ้นมานาก็ขาดไป คือเมื่อเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดิน คนอิสราเอลไม่มีมานาอีกเลย ในปีนั้นเขารับประทานผลจากแผ่นดินคานาอัน

จอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่โยชูวา

¹³ ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชกดาบ ออกมาถึยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า “ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู” ¹⁴ ผู้นั้นจึงตอบว่า “มิใช่ที่เรา มานี้ก็มาเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์” ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า “เจ้านายของข้าพเจ้า

ท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร”¹⁵ และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึงสั่งโยชูวาว่า “จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้า เสีย เพราะว่าที่ ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นทิวบริสุทธิ” โยชูวาก็กระทำตาม

6

พระเจ้าทรงชนะเมืองเยรีโค

¹ เพราะเหตุคนอิสราเอลเมืองเยรีโคต้องถูกปิดไว้ ไม่มีคนเข้าออกได้เลย ² พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “ดูแน่ะ เราได้มอบเมืองเยรีโคไว้ในมือเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์และทแกล้วทหาร ³ เจ้าทั้งหลายจงเดินขบวนรอบเมือง คือให้บรรดาทหารไปรอบเมืองครั้งหนึ่ง เจ้าจงทำเช่นนี้หกวัน ⁴ ให้บุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนนำหน้าหีบ และในวันที่เจ็ดนั้นเจ้าทั้งหลายจงเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้บุโรหิตเป่าแตรไปด้วย ⁵ และต่อมาเมื่อเขาเป่าเขาแกะตัวผู้เป็นเสียงยาว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้งปวงโห่ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ และประชาชนจะขึ้นไปทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตน” ⁶ ฝ่ายโยชวามุตรชายหนุ่มจึงเรียกบุโรหิตมาสั่งว่า “จงยกหีบพันธสัญญาขึ้นหามไป ให้บุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์” ⁷ และท่านสั่งประชาชนว่า “จงออกเดินรอบเมืองนั้น ให้ทหารถืออาวุธเดินข้างหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์” ⁸ ต่อมาเมื่อโยชวามุตรชายแก่ประชาชนแล้ว บุโรหิตเจ็ดคนที่ถือเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนก็เดินผ่านไปข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และเป่าแตรไปด้วย และมีหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ตามเขามา ⁹ และทหารถืออาวุธเดินอยู่หน้าบุโรหิตผู้เป่าแตร และกอง

ระวัง หลังก็เดินตาม หีบ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเรื่อยไป เป่า
แตรอยู่ ¹⁰ แต่โยชูวาบัญชาประชาชนว่า “ท่านอย่าให้ร้อง
อย่าให้ใครได้ยินเสียงของท่าน อย่าให้ถ้อยคำหลุดจากปาก
ของท่านทั้งหลายเลย จนกว่าจะถึงวันที่ข้าพเจ้าบอกให้ท่าน
ให้ร้อง ท่านจึงให้ร้องกัน” ¹¹ หีบแห่งพระเยโฮวาห์จึงเวียน
รอบเมืองดังนี้แหละ คือเวียนรอบหนึ่งเที่ยว เขาก็กลับเข้า
ค่าย นอนค้างคืนอยู่ในค่ายนั้น ¹² โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าและ
ปุโรหิตก็ยกหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นหาม ¹³ และปุโรหิตเจ็ด
คนถือแตร เขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเย
โฮวาห์เรื่อยไป และเป่าแตรไปด้วย และทหารถืออาวุธก็
เดินอยู่ข้างหน้าเขา และกองหลังก็เดินอยู่ข้างหลังหีบแห่ง
พระเยโฮวาห์ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเป่าแตรไปเรื่อยๆ ¹⁴ และ
ในวันที่สอง เขาก็เดินรอบเมืองนั้นครั้งหนึ่ง แล้วกลับเข้า
ค่ายอีก เขาทำเช่นนี้อยู่หกวัน ¹⁵ ต่อมาในวันที่เจ็ดเขาลุกขึ้น
แต่เช้าตรู่ เดินกระบวนรอบเมืองอย่างเคยเจ็ดครั้ง เฉพาะ
วันเดียวนั้นเขาได้เดินกระบวนรอบเมืองเจ็ดครั้ง ¹⁶ อยู่มา
ในครั้งที่เจ็ด เมื่อปุโรหิตเป่าแตร โยชูวาบอกแก่ประชาชน
ว่า “จงให้ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมือง
ให้แก่ท่านแล้ว ¹⁷ เมืองนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูก
สาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคน
ทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะนางได้
ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป ¹⁸ แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จง
ห่างไกลจากของที่ถูกลูกสาปแช่งนั้น เกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลาย
จะเก็บสิ่งที่ถูกลูกสาปแช่งแล้วนั้นไว้บ้าง ท่านเองจะต้องถูก
สาปแช่ง ทั้งจะทำให้ค่ายของคนอิสราเอลเป็นสิ่งที่ถูกลูก
สาปแช่ง และนำความทุกข์ลำบากมาสู่ ¹⁹ แต่บรรดาเงินและ

โยชูวา 6:20

14

โยชูวา 6:27

ทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และเหล็กเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้นำเข้าไปไว้ในคลังของพระเยโฮวาห์”²⁰ เหตุฉะนั้นประชาชนก็ให้ร้องเมื่อปรีทิตเป่าแตร ดังนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตร เขาก็ให้ร้องดังและกำแพงก็พังลงราบ ประชาชนจึงขึ้นไปในเมืองทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตนและเข้ายึดเมืองนั้น²¹ แล้วเขาก็ทำลายสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้นด้วยคมดาบ ทั้งชายและหญิง หนุ่มและแก่ ทั้งวัว แกะและลา²² แต่โยชูวาได้ส่งชายสองคนผู้ที่ไปสอดแนมแผ่นดินนั้นว่า “จงเข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณี และนำหญิงนั้นกับสารพัดซึ่งหญิงนั้นมีอยู่ออกมาดังที่ท่านได้ปฏิญาณแก่นางไว้”²³ ดังนั้นชายหนุ่มที่เป็นผู้สอดแนมก็เข้าไปนำราหีบออกมา กับบิดามารดาและพี่น้องและสารพัดซึ่งเป็นของนาง และเขานำญาติพี่น้องทั้งหมดของนางออกมาให้ไปพักอยู่นอกค่ายของอิสราเอล²⁴ ส่วนเมืองนั้น เขาก็จุดไฟเผาเสีย ทั้งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้น นอกจากเงิน และทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ และด้วยเหล็กนั้น เขานำมาไว้ในคลังในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์²⁵ ส่วนราหีบหญิงโสเภณี และครอบครัวบิดาของนาง และสารพัดที่เป็นของนาง โยชูวาได้ไว้ชีวิต และนางก็อาศัยอยู่ในอิสราเอลจนทุกวันนี้ เพราะนางซ่อนผู้สื่อสารซึ่งโยชูวาส่งไปสอดแนมเมืองเยรีโค²⁶ ในคราวนั้นโยชูวาให้คนทั้งหลายปฏิญาณว่า “ผู้ใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองนี้ใหม่คือเมืองเยรีโค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ใดวางรากลงก็ให้ผู้นั้นเสียบูตรห่าปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียบูตรสุดท้อง”²⁷ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยชูวา และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไป

ตลอดแผ่นดิน

7

อาคานถูกระหารชีวิตเพราะบาปของเขา

¹ แต่คนอิสราเอลได้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น เพราะอาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายคับดี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์ ได้นำของที่ที่ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล ² ฝ่ายโยชูวาให้คนออกจากเยรีโคไปยังเมืองอัย ซึ่งอยู่ใกล้เบธาเวน ข้างทิศตะวันออกของเมืองเบธเอล บอกเขาว่า “จงขึ้นไป และสอดแนมดูเมืองนั้น” คนเหล่านั้นก็ขึ้นไป และสอดแนมดูที่เมืองอัย ³ และเขากลับมารายงานแก่โยชูวาว่า “ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดขึ้นไป ให้สักสองสามพันคนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดลำบากที่นั่นเลย เพราะเขามีคนน้อย” ⁴ เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้นไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่ต้องแตกหนีให้พินหน้าชาวเมืองอัย ⁵ ฝ่ายชาวเมืองอัยก็ฆ่าฟันคนเหล่านั้นตายประมาณสามสิบหกคน โดยขับไล่คนเหล่านั้นจากตรงหน้าประตูเมืองไปยังเขबारิมพินเขาตามทางลง และจิตใจของประชาชนก็ละลายไปอย่างน้ำ ⁶ ฝ่ายโยชูวาก็ฉีกเสื้อผ้าของตน ขบหน้าลงถึงดิน หน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น ทั้งท่านกับพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอล ต่างก็เอาผงคลีดินใส่ศีรษะของตน ⁷ โยชูวากราบทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า อนิจจาเอ๋ย เป็นไฉนพระองค์จึงทรงนำชนชาตินี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนมา เพื่อจะมอบเราทั้งหลายไว้ในมือของคนอาโมไรต์ให้ทำลายเสีย พวกข้าพระองค์มีความเสียดายที่ไม่พอใจอยู่เพียงฟากแม่น้ำจอร์แดน ข้างโน้น ⁸ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็น

เจ้า ข้าพระองค์จะทูล ประการใดได้เล่า เมื่ออิสราเอลหันหลังหนีให้พ้นหน้าศัตรูเสียแล้ว ⁹ เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้ยิน แล้วคงจะยกมาตั้งล้อมพวกข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรรดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดินโลก และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์” ¹⁰ ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “จงลุกขึ้นเถิด ไฉนเจ้าจึงชบหน้าลงดังนี้เล่า ¹¹ คนอิสราเอลได้กระทำบาป เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสาปแช่ง เขาได้ขโมยและปิดบัง และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน ¹² เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึงยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้หันหลังหนีต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลายสิ่งของที่ถูกสาปแช่งเหล่านั้นเสียจากท่ามกลางพวกเจ้า ¹³ จงลุกขึ้นชำระประชาชนให้บริสุทธิ์และกล่าววว่า ‘จงชำระตัวเสียเพื่อวันพรุ่งนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสราเอลกล่าวเช่นนี้ว่า “โอ อิสราเอลเอ๋ย มีสิ่งของที่ถูกสาปแช่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า เจ้าจะยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของเจ้าไม่ได้จนกว่าเจ้าจะนำสิ่งของที่ถูกสาปแช่งนั้นออกเสียจากหมู่พวกเจ้า” ’ ¹⁴ พรุ่งนี้ เจ้าทั้งหลายจงเข้ามาที่ละครภูล ละครภูลใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ต้องเข้ามาที่ละครอบครวี่ ละครอบครวี่ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ต้องให้เข้ามาที่ละครวี่เรื่อน ครวี่เรื่อนใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่ละคร ¹⁵ ผู้ใดถูกจับว่ามีของที่ถูกสาปแช่งนั้น ก็ต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ ทั้งตัวเขาและสารพัดที่เป็นของเขา เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเย

โฮวาทห์ และเพราะเขาได้กระทำความโง่เขลาในอิสราเอล”
16 โยชูวาจึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำคนอิสราเอลเข้ามาที่
สระกระดูก และกระดูกยูดาห์ถูกทรงเลือก 17 จึงนำครอบครัว
ของยูดาห์เข้ามา และทรงเลือกครอบครัวเศ-ราห์ และนำ
ครอบครัวเศ-ราห์มาที่ละคน และศับดีถูกทรงเลือก 18 และ
นำครัวเรือนของท่านเข้ามาที่ละคน และคนที่ถูกทรงเลือก
คืออาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตร
ชายเศ-ราห์ ตรีกระดูก ยูดาห์ 19 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่อา
คานว่า “ลูกเอ๋ย จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาทห์พระเจ้า
ของอิสราเอล และจงสารภาพต่อพระองค์ จงบอกข้ามาว่า
เจ้าได้กระทำอะไรไป อย่าปิดบังไว้จากข้าเลย” 20 และอา
คานตอบโยชูวาว่า “เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้กระทำ
บาป ต่อ พระเยโฮวาทห์พระเจ้าของอิสราเอล ข้าพเจ้าได้
กระทำดังนี้ 21 ในหมู่ของที่ริบมาข้าพเจ้าได้เห็นเสื้อคลุม
งามตัวหนึ่งของเมืองบาบิโลน กับเงินสองร้อยเซเชล และ
ทองคำแท่งหนึ่งหนักห้าสิบเซเชล ข้าพเจ้าก็โลภอยากได้
ของเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงเอามา ดูเถิด ของเหล่านั้นซ่อน
อยู่ใต้ดินในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินนั้นอยู่ข้างล่าง” 22 ฝ่าย
โยชูวาก็ให้ผู้สื่อสารออกไปและเขาทั้งหลายก็วิ่งไปที่เต็นท์
ดูเถิด ของนั้นซ่อนอยู่ในเต็นท์ของเขา มีเงินอยู่ข้างล่าง
23 เขาก็เอาออกมาจากกลางเต็นท์ นำไปให้โยชูวา และ
คนอิสราเอลทั้งปวง แล้วเขาก็วางของเหล่านั้นลงต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาทห์ 24 และโยชูวากับบรรดาคนอิสราเอลจึง
พาอาคานบุตรชายเศ-ราห์ พร้อม กับ เงิน เสื้อคลุมตัวนั้น
และทองแท่งนั้น ทั้งบุตรชายหญิงของเขา ทั้งวัว ลา แพะ
แกะ และเต็นท์ของเขา ทุกสิ่งที่เขา มีอยู่ และนำคนกับของ
ทั้งหมดไปยังหุบเขาอาโคร์ 25 และโยชูวากล่าวว่า “ทำไม

เจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้” และบรรดาคนอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เผาเขาทั้งหลายด้วยไฟ เมื่อขว้างเขาด้วยก้อนหินแล้ว ²⁶ แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงหันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกที่นั่นว่าหุบเขาอาโคร์

8

คนอิสราเอลชนะและเผาเมืองอัย

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โยชูวาว่า “อย่ากลัว หรือ ขยาดเลย จงนำทหารทั้งหมดไปกับเจ้า ลุกขึ้นไปยังเมืองอัยเกิดดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมืองอัยไว้ในมือเจ้าแล้ว พร้อมทั้ง ประชาชน ของ เขา เมือง ของ เขา และ แผ่นดิน ของ เขา ด้วย ² เจ้าจงกระทำแก่เมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนั้น เช่นเดียวกับที่เจ้ากระทำกับเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่ข้าวของและสัตว์ที่ริบมานั้น ตกเป็นของเจ้าได้ จงตั้งซุ่มไว้ที่ข้างหลังเมือง” ³ โยชูวาจึงลุกขึ้นพร้อมกับบรรดาทหารไปยังเมืองอัย และโยชูวาได้ตัดทแกล้วทหารสามหมื่นคนให้ยกไปในเวลากลางคืน ⁴ และท่านบัญชาเขาว่า “ดูเถิด ท่านจงซุ่มอยู่ข้างหลังเมือง อย่าให้ห่างไกลจากเมืองนัก และให้เตรียมตัวไว้พร้อมทุกคน ⁵ ส่วนตัวเราและประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับเราจะเข้าไปถึงตัวเมืองและต่อมาเมื่อเขาออกมาต่อสู้เราอย่างคราวก่อน เราก็จะถอยหนีให้พ้นหน้าเขา ⁶ (เขาจะตามเราออกมา) จนเราจะได้ลงเขาให้ออกมาห่างจากตัวเมือง เพราะเขาจะพูดว่า ‘เขาทั้งหลายกำลังหนีจากเราอย่างคราวก่อน’ ฉะนั้นเราจะหนีให้พ้นหน้าเขา เรื่อยมา ⁷ แล้วท่านทั้งหลายจงลุกจาก

ที่ชุมซ่อนเข้ายึดเมืองนั้นไว้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน ⁸ และเมื่อท่านทั้งหลายเข้ายึดเมืองได้แล้ว ท่านจงจุดไฟเผาเมืองเสีย จงกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง ดุเลิด ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว” ⁹ แล้วโยชูวาก็ให้เขาไป เขาก็ออกไปยังที่ชุมอยู่ระหว่างเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมืองอัย แต่คืนวันนั้นโยชวานอนค้างอยู่กับประชาชน ¹⁰ โยชวาตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ก็ออกตรวจประชาชน แล้วขึ้นไปพร้อมกับพวกผู้ใหญ่ของ อิสราเอล นำหน้าประชาชน ไป เมืองอัย ¹¹ และบรรดาประชาชน คือทหารที่อยู่กับท่านทุกคน ก็ขึ้นไปแล้ว รุกไล่ตรงหน้าตัวเมืองเข้าไป และตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของเมืองอัย มีหุบเขาคั่นระหว่างเขากับเมืองอัย ¹² และท่านจัดคนประมาณห้าพันคน ให้เขาแอบชุมอยู่ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของตัวเมือง ¹³ ดังนั้นเขาทั้งหลายก็วางกำลังรบให้กองหลวงอยู่ด้านเหนือของเมือง และกองระวังหลังอยู่ด้านตะวันตกของเมือง ในคืนวันนั้นโยชวานอนอยู่ในหุบเขา ¹⁴ ต่อมาเมื่อกษัตริย์เมืองอัยเห็นดังนั้น ชาวเมืองก็รีบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ออกไปสู้รบกับอิสราเอล ณ ที่ปะทะกันหน้าที่ราบ ทั้งท่านและประชาชนทั้งหมดของท่าน แต่ท่านไม่ทราบว่ามีกองชุมคอยอยู่ต่อสู้อันข้างหลังเมือง ¹⁵ โยชวากับอิสราเอลทั้งปวงจึงแสวงจิงทำเป็นแพ้ฝีมือต่อหน้าเขาแล้ว หนีตรงไปยังทางถิ่นทุรกันดาร ¹⁶ คนในเมืองอัยทั้งหมดก็ถูกเรียกให้ตามออกไป เมื่อเขาไล่ตามโยชวาไปนั้น เขาก็ออกห่างจากเมืองไปทุกที ¹⁷ ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่เหลืออยู่ในเมืองอัยหรือเมืองเบธเอล ที่มีได้ออกไปไล่ตามอิสราเอล เขาปล่อยให้เมืองเปิดอยู่ไล่ตามอิสราเอล

ไป 18 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า “จงยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือของเจ้าออกตรงไปยังเมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้า” แล้วโยชูวาก็ยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือ ออก ไป ยัง เมือง นั้น 19 ทหารที่ ชุ่ม อยู่ก็ลุกออก จากที่ซ่อนอย่างรวดเร็ว พอโยชูวายื่นมือของท่านออก ทหารก็วิ่งตรงเข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ แล้วเขาก็รีบจุดไฟเผาเมือง 20 เมื่อชาวเมืองอัยหนีวหลังมาดู ดูเกิดควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น ไปยัง ท้องฟ้า เขาก็หมดกำลังที่จะหนีไปทางนี้หรือทางนั้น เพราะว่าประชาชนที่หนีไปทางถิ่นทุรกันดารหันกลับมาต่อสู้กับผู้ที่ไล่ตาม 21 และเมื่อโยชูวากับบรรดาอิสราเอลเห็นว่ากองชุ่มยึดเมืองได้แล้ว และควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น เขาก็หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย 22 คนอื่นๆก็ออกมาจากเมืองสู้รบกับเขา กระทำให้เขาอยู่ระหว่างกลางอิสราเอล ผู้อยู่ข้างนี้บ้างข้างโน้นบ้าง และคนอิสราเอลก็โจมตีเขาจนไม่มีสักคนหนึ่งรอดชีวิตหรือหนีไปได้ 23 แต่กษัตริย์เมืองอัยยังเป็นอยู่ ได้ถูกจับและคุมตัวมาหาโยชูวา 24 ต่อมาเมื่ออิสราเอลไล่ฆ่าฟันชาวเมืองอัยทั้งหมดในทุ่งในถิ่นทุรกันดารที่เขาไล่ตามไปนั้น และคนเหล่านั้นล้มตายหมดด้วยคมดาบจนคนสุดท้าย บรรดาคนอิสราเอลก็กลับเข้าเมืองอัยโจมตีคนในเมืองด้วยคมดาบ 25 คนที่ล้มตายทั้งหมดวันนั้นทั้งชายและหญิงจำนวนหมื่นสองพันคน คือชาวเมืองอัยทั้งหมด 26 เพราะโยชูวามีได้หอกที่ ถือ หอก ยื่น อยู่ นั้น จนกว่า จะ ได้ ผลิตอาวุธ เมืองอัยพินาคลีน 27 แต่คนอิสราเอลได้รับเอาฝูงสัตว์และข้าวของของเมืองนั้นเป็นของตน ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งทรงบัญชาไว้กับโยชูวา 28 ดังนั้นแหละโยชูวาจึงเผาเมื่อ

โยชูวา 8:29

21

โยชูวา 8:35

งอัยเสียบ กระทำให้เป็นกองซากปรักหักพังอยู่เป็นนิรันดร์ คือเป็นที่รกร้างอยู่จนถึงทุกวันนี้ ²⁹ และท่าน แชน กษัตริย์เมืองอัยไวที่ต้นไม้จนถึงเวลาเย็น เมื่อดวงอาทิตย์ตกโยชูวาจึงบัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้นำไปทิ้งไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง แล้วเอาหินถมทับไว้เป็นกองใหญ่ซึ่งยังอยู่จนทุกวันนี้

การกล่าวซ้ำถึงพระพรและการสาปแช่งต่างๆ

³⁰ แล้ว โยชูวา ได้ สร้าง แท่น บูชา ใน ภูเขา เอบอล ถวายแด่ พระ เย โห วาห์ พระเจ้า ของ อิสราเอล ³¹ ดั่ง ที่โมเสส ผู้รับ ใช้ของ พระ เย โห วาห์ บัญชา ประชาชน อิสราเอล ตาม ที่จารึก ไว้ ใน หนังสือ พระราช บัญญัติของ โมเสส ว่า “แท่นบูชา ทำ ด้วย หิน มิ ได้ ตก แต่ง ซึ่ง ไม่มี ผู้ใด ใช้ เครื่อง มือ เหล็ก ถูก ต้อง เลย” แล้ว เขาก็ ถวาย เครื่อง เผา บูชา แด่ พระ เย โห วาห์ บน แท่น นั้น และ ถวาย สันติ บูชา ³² ณ ที่นั้น ท่าน คัด ลอก พระราช บัญญัติของ โมเสส บน หิน ซึ่ง ท่าน ได้ เขียน ไว้ ต่อ หน้า ประชาชน อิสราเอล ³³ คน อิสราเอล ทั้งหมด ทั้ง คน ต่าง ด้าว และ คน ที่ เกิด ใน อิสราเอล พร้อมทั้ง พวก ผู้ใหญ่ เจ้า หน้า ที่ และ ผู้ พิพากษา ยืน อยู่ ทั้ง สอง ข้าง ของ หีบ ต่อ หน้า คน เลวี่ ที่เป็น บุโรหิต ผู้ ที่ ห้าม หีบ พันธ สัญญา ของ พระ เย โห วาห์ ครึ่ง หนึ่ง ยืน อยู่ ข้าง หน้า ภูเขา เกรซิม อีก ครึ่ง หนึ่ง ข้าง หน้า ภูเขา เอบอล ดั่ง ที่ โมเสส ผู้รับ ใช้ของ พระ เย โห วาห์ ได้ บัญชา ไว้ ใน ครั้ง แรก ให้ เขา ทั้ง หลาย อวย พร แก่ คน อิสราเอล ³⁴ ภาย หลัง ท่าน จึง อ่าน บรรดา ถ้อย คำ ใน พระราช บัญญัติ เป็น คำ อวย พร และ คำ สาป แช่ง ตาม ที่ มี จารึก ไว้ ใน หนังสือ พระราช บัญญัติ ทุก ประการ ³⁵ ไม่มี คำ ซึ่ง โมเสส ได้ บัญชา ไว้ สัก คำ

เดียวที่โยชูวามีได้อ่านต่อหน้าบรรดาชุมนุมอิสราเอลพร้อมกับผู้หมิงกับเด็กๆ และคนต่างด้าวซึ่งอยู่ในหมู่พวกเขา

9

ชาวกิเบโอนหลอกหลวงคนอิสราเอล

¹ ต่อมาเมื่อกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือที่อยู่ไนแดนเทือกเขา และในหุบเขา และตามฝั่งทะเลใหญ่ไปทั่วจนถึงภูเขาเลบานอน เป็นคนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุสได้ยื่นขานี้ ² จึงพร้อมใจร่วมกำลังกันจะต่อสู้โยชูวาและอิสราเอล ³ แต่เมื่อชาวกิเบโอนได้ยื่นขบวนการซึ่งโยชูวากระทำแก่เมืองเยรีโคและเมืองอัย ⁴ ฝ่ายเขาจึงทำอย่างฉลาด ทำเป็นทูดเอา กระสอบที่เก่า บรรทุกบนลาของเขา กับถุงหนังที่เก่า ขาดและปะไว้บรรจุน้ำองุ่น ⁵ สวมรองเท้าเก่าและปะไว้ และสวมเสื้อผ้าเก่า ส่วนเสบียงอาหารทั้งสิ้นก็แห้งมีราขึ้น ⁶ เขาเดินทางมาหาโยชูวาที่ค่าย ณ เมืองกิลกาล กล่าวแก่ท่าน และคนอิสราเอลว่า “พวกข้าพเจ้ามาจากประเทศที่ห่างไกล ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด” ⁷ แต่คนอิสราเอล กล่าวแก่ คนฮีไวต์เหล่านั้นว่า “ชะรอยเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่พวกเรา เราจะทำพันธสัญญากับเจ้าได้อย่างไร” ⁸ เขากล่าวแก่โยชูวาว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน” และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า “พวกเจ้าเป็นใครกัน และมาจากที่ไหน” ⁹ เขาตอบท่านว่า “เนื่องด้วยพระนามอุโฆษแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้รับใช้ของท่านมาจากประเทศที่ไกลมาก เราได้ยินถึงกิตติศัพท์ของพระองค์ และถึงบรรดาพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ ¹⁰ และได้ทราบถึงบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่อ กษัตริย์ คน

อาโมไรต์ทั้งสองพระองค์ผู้อยู่ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบน และโอกกษัตริย์เมืองบาซาน ผู้อยู่ที่อัสทาโรท ¹¹ เหตุฉะนั้น พวกผู้ใหญ่และชาวเมืองทั้งหลายของเมืองข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกข้าพเจ้าว่า ‘จงเอาเสบียงสำหรับเดินทางไปหาพวกเขาเรียนเขาว่า “พวกข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญา กับพวกข้าพเจ้าเถิด”’ ¹² ขนมนึ่งของพวกข้าพเจ้านี้ ในวันที่ข้าพเจ้าออกมาหาท่าน ข้าพเจ้าเอาออกจากบ้านเมื่อยังร้อนๆ อยู่เพื่อใช้เป็นอาหารรับประทานตามทาง แต่บัดนี้ ดูเถิด แห้งและราขึ้นแล้ว ¹³ ถูนี้เมื่อข้าพเจ้าเติมน้ำอุ่นก็ยังไม่อยู่ แต่ ดูเถิด มันขาดออก เสื้อผ้าและรองเท้าของข้าพเจ้าก็เก่า เพราะหนทางไกลมาก” ¹⁴ ฝ่ายคนเหล่านั้นก็รับเสบียงของเขาบ้าง แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ไม่ ¹⁵ และโยชูวาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับเขา และทำพันธสัญญากับเขาให้ไว้ชีวิตพวกเขา และพวกประมุขของชุมนุมชนก็ปฏิญาณต่อเขา ¹⁶ ต่อมาเมื่อได้กระทำพันธสัญญากับเขาล่วงมาได้สามวัน ก็ได้ยินว่าพวกเหล่านั้นเป็นชาวเมืองอยู่ในหมู่พวกตน ¹⁷ และคนอิสราเอลก็ออกเดินไปถึงเมืองของเขา ในวันที่สาม เมืองของเขา นั้นคือเมืองกิเบโอน เคฟีราห์ เบเอโรท และคิริยาทเยอาริม ¹⁸ แต่คนอิสราเอลไม่ได้ฆ่าเขา เพราะว่าพวกประมุขของชุมนุมชนได้ปฏิญาณต่อเขา ในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว บรรดาชุมนุมชนก็บ่นต่อว่าพวกประมุข ¹⁹ แต่บรรดาประมุขได้กล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งปวงว่า “เราได้ปฏิญาณต่อเขา ในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ฉะนั้นบัดนี้เราจะแต่ต้องเขาไม่ได้ ²⁰ เราต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้น โดยให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เกรงว่าพระพิโรธจะ

ตกลงเหนือเรา ตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่เขา นั้น” ²¹ และพวกประมุขก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ให้เขามีชีวิตอยู่เถิด แต่ให้เขาเป็น คน ตัด ฟืน และ เป็น คน ตัก น้ำ ให้บรรดา ชุม นุ ม ช น ” ดัง ที่ พวก ประมุข ได้ สัญญา ไว้ กับ เขา แล้ว ²² โยชูวา จึง เรียก คน เหล่า นั้น มา และ ท่าน กล่าว แก่ เขา ว่า “เหตุ ไฉน เจ้า ทั้ง หลาย จึง หลอก ลวง เรา โดย กล่าว ว่า ‘ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย อยู่ ห่าง ไกล จาก ท่าน มาก’ ใน เมื่อ เจ้า ทั้ง หลาย อยู่ ท่า ม กลาง เรา ²³ ฉะนั้น บัด นี้ เจ้า ทั้ง หลาย ต้อง รับ คำ สाप แข่ง และ พวก เจ้า จะ ไม่ ขาด ที่ ต้อง เป็น ทาส อยู่ เป็น คน ตัด ฟืน และ เป็น คน ตัก น้ำ สำหรับ พระ นิเวศ ของ พระ เจ้า ของ เรา” ²⁴ เขา ทั้ง หลาย ตอบ โยชูวา ว่า “เพราะ เขา ได้ บอก ผู้รับ ใช้ ของ ท่าน อย่าง แน่ นอน ว่า พระ เยโฮวาห์ พระ เจ้า ของ ท่าน ได้ บัญชา โมเสส ผู้รับ ใช้ ของ พระ องค์ ให้ มอบ แผ่น ดิน นี้ ทั้งหมด แก่ ท่าน และ ให้ ทำ ลาย ชาว แผ่น ดิน ให้ พัน หน้า ท่าน เหตุ ฉะนั้น ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย ก็ วิต ก กล่าว ท่าน ทั้ง หลาย จะ ทำ อัน ตรา ย แก่ ชีวิต ของ ข้าพเจ้า พวก ข้าพเจ้า จึง กระ ทำ อย่าง นี้ ²⁵ ดูเถิด บัด นี้ ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย อยู่ ใน กำ มือ ของ ท่าน จง กระ ทำ แก่ ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย ตาม ที่ ท่าน เห็น ชอบ เห็น ควร เถิด” ²⁶ โยชูวา จึง กระ ทำ เช่น นั้น คือ ให้ เขา รอด จาก มือ คน อิสราเอล ไม่ ให้ ประ หาร ชีวิต เขา เสีย ²⁷ ในวัน นั้น โยชูวา ได้ ตั้ง เขา ให้ เป็น คน ตัด ฟืน และ คน ตัก น้ำ สำหรับ ชุม นุ ม ช น และ สำหรับ แท่น บูชา ของ พระ เยโฮวาห์ สิบ มา จน ทุก วัน นี้ ซึ่ง อยู่ ใน สถาน ที่ ซึ่ง พระ องค์ ทรง เลือก

10

การได้ชัยชนะที่เมืองกิเบโอน

¹ ต่อมา เมื่อ อาโดนีเซเดก กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม ได้ยินว่า โยชูวา ได้ยึดเมืองอัย และทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว ท่านได้กระทำต่อเมืองอัย และกษัตริย์ของเมืองนี้ อย่างเดียวกับที่ได้กระทำต่อเมืองเยรีโค และกษัตริย์ของเมืองนั้น และทราบด้วยว่า ชาวเมืองกิเบโอน ได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอลและอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว ² ท่านก็ คร้าม กลัว เป็นอย่าง ยิ่ง เพราะว่า กิเบโอนเป็นเมืองใหญ่เสมอเมืองหลวงและใหญ่กว่าเมืองอัย และบุรุษชาวเมืองนั้นก็ล้วนแต่ฉกรรจ์ ³ เหตุฉะนั้น อาโดนีเซเดก กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม จึงให้ไปหา โฮฮัม กษัตริย์เมืองเฮโบรน และปรัม กษัตริย์เมืองยารมูท และยาเฟีย กษัตริย์เมืองลาคีซ และเดบิร กษัตริย์เมืองเอกลอน เรียกว่า ⁴ “ขอเชิญท่านมาหาข้าพเจ้า และช่วยข้าพเจ้าตีเมืองกิเบโอนเถิด เพราะว่าเมืองนั้น ได้กระทำสันติภาพกับโยชูวาและคนอิสราเอล” ⁵ ฝ่ายกษัตริย์ของอาโมไรต์ ทั้งห้าองค์ คือ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาคีซ และ กษัตริย์เมืองเอกลอน ได้รวบรวมกำลังของตน และยกขึ้นไปพร้อมกับกองทัพทั้งหลาย ตั้งค่ายต่อสู้เมืองกิเบโอน ⁶ ฝ่ายชาวเมืองกิเบโอนจึงใช้คนไปหาโยชูวาที่ค่ายในกิลกาล กล่าวว่า “ขอท่านอย่าได้หย่อนมือจากผู้รับใช้ของท่านเลย ขอเร่งขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้รอด และช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย เพราะว่าบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขา ได้รวมกำลังกันต่อสู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย” ⁷ ฝ่ายโยชูวาจึงขึ้นไปจากกิลกาล ทั้งท่านและบรรดาพลรบด้วย และทแกล้วทหารทั้งหมด ⁸ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โยชูวาว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียว

ที่จะยืนหยัดต่อสู้เจ้าได้”⁹ เหตุฉะนั้นโยชูวาก็เข้าโจมตีพวกนั้นทันที โดยขึ้นไปตลอดคืนจากกิกลาก¹⁰ พระเยโฮวาทรงกระทำให้เขาสะดุ้งแตกตื่นต่อหน้าพวกอิสราเอล พระองค์ได้ทรงฆ่าเขา เสียมากมายที่กิเบโอน และไล่ติดตามเขาไปในทางที่ขึ้นไปถึงเบธโฮโรน และตามฆ่าเขาจนถึงเมืองอาเซคาห์ และเมืองมัทเคดาห์

ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

¹¹ ต่อมาขณะเมื่อเขาหนีไปข้างหน้าพวกอิสราเอลลงไปตามทางเบธโฮโรนนั้น พระเยโฮวาทรงโยนลูกเห็บใหญ่ๆ ลงมาจากฟ้า ตลอดถึงเมืองอาเซคาห์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่ตายด้วยลูกเห็บนั้นก็มากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ¹² แล้วโยชวาก็กราบทูลพระเยโฮวาท်ในวันที่พระเยโฮวาทรงมอบคนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และท่านได้กล่าวท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลว่า “ดวงอาทิตย์เอ๋ย เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยาโลน”¹³ ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จนประชาชนได้แก้แค้นศัตรูของเขาเสร็จ เรื่องนี้มีได้จารึกไว้ในหนังสือยาซาร์ดอกหรือ ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กลางท้องฟ้า หาได้รับตกไปตามเวลาประมาณวันหนึ่งไม่¹⁴ วันที่พระเยโฮวาทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์อย่างกับวันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเยโฮวาทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล¹⁵ แล้วโยชวาก็กับบรรดาคนอิสราเอลก็กลับมาสู่ค่ายที่กิกลาก¹⁶ กษัตริย์ทั้งห้านั้นหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำมัทเคดาห์¹⁷ มีคนไปบอกโยชวาว่า “มีคนพบกษัตริย์ทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มัทเคดาห์”¹⁸ โยชวาจึงกล่าวว่า “จงลี้ภัยก่อนหนีใหญ่ปิดปากถ้ำเสีย และวาง

ยาม ให้ เฝ้า รักษา ไว้ 19 แต่ท่าน ทั้ง หลาย อย่า คอย อยู่เลย
จง ติดตาม ศัตรู ของ ท่าน เกิด จง เข้า โจมตี กอง ระวัง หลัง
อย่า ให้ กลับ เข้า ใน เมือง ของ เขา ได้ เพราะ ว่า พระ เยโฮวาห์
พระเจ้า ของ ท่าน ได้ มอบ เขา ทั้ง หลาย ไว้ ใน มือ ของ ท่าน แล้ว”
20 ต่อ มา เมื่อ โยชูวา กับ คน อิสราเอล ฆ่า พวก เหล่า นั้น เสีย
เป็น อัน มาก จน หมด แล้ว ส่วน ผู้ ที่ เหลือ อยู่ ก็ หนี กลับ เข้า ไป
ใน เมือง ที่ มี กำแพง ล้อม 21 ประชาชน ทั้ง ปวง ก็ กลับ มา หา
โยชูวา ณ ค่าย ที่ มัก เคดาห์ โดย สันติภาพ ทุก คน หา มี ผู้ ไต่
กล้า กระ ดิก ลิ่น ถึง คน อิสราเอล ต่อ ไป ไม่ 22 แล้ว โยชูวา จึง
ว่า “จง เปิด ปาก ถ้า คุณ กษัตริย์ ทั้ง ห้า นั้น ออก จาก ถ้ำ มา หา
เรา” 23 เขาก็ กระ ทำ ตาม จึง คุณ กษัตริย์ ทั้ง ห้า ออก จาก ถ้ำ
มา หา ท่าน มี กษัตริย์ เมือง เยรูซาเล็ม กษัตริย์ เมือง เฮโบรน
กษัตริย์ เมือง ยารมูท กษัตริย์ เมือง ลาคีซ และ กษัตริย์ เมือง
เอกลอน 24 ต่อ มา เมื่อ เขา พากษัตริย์ เหล่า นั้น มา ยัง โยชูวา
โยชูวา จึง เรียก บรรดา คน อิสราเอล มา และ สั่ง หัว หน้า ของ
ทหาร ผู้ ที่ ออก ไป รบ พร้อม กับ ท่าน ว่า “จง เข้า มา ใกล้เคียง เา
เท้า เหยียบ คอก กษัตริย์ เหล่า นี้” แล้ว เขาก็ เข้า มา ใกล้เคียง เา
เท้า เหยียบ ที่ คอ 25 และ โยชูวา กล่าว แก่ เขา ว่า “อย่า กลัว หรือ
ขยาด เลย จง เข้ม แข็ง และ กล้า หา ญ เกิด เพราะ ว่า พระ เยโฮ
วาห์ จะ ทรง กระ ทำ แก่ บรรดา ศัตรู ของ ท่าน ซึ่ง ท่าน สู้รบ อย่าง
นี้ แหละ” 26 ภาย หลัง โยชูวา ก็ ได้ ประหาร ชีวิต กษัตริย์ ทั้ง ห้า
เสีย แล้ว แขนว ไม้ ที่ ตัด ไม้ หัก ตัน และ แขนว อยู่ บน ตัน ไม้ เช่น
นั้น จน เวลา เย็น 27 ต่อ มา เมื่อ ถึง เวลา ดวง อาทิตย์ ตก โยชูวา
ได้ บัญชา และ เขาก็ ปลด ศพลง จาก ตัน ไม้ และ ทิ้ง ไม้ ใน ถ้ำ ซึ่ง
กษัตริย์ เหล่า นั้น ได้ ซ่อน ตัว อยู่ และ เา หิน ใหญ่ ๆ ปิด ปาก ถ้ำ
นั้น ไว้ ซึ่ง ยัง อยู่ จน กระ ทั่ง วัน นี้

การสู้รบอีกต่อไป

28 ในวันนั้นโยชูวายึดเมืองมักเคดาห์ได้ ได้ประหารเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทั้งกษัตริย์ของเมืองนั้น ท่านได้ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง รวมทุกชีวิตที่อยู่ในเมือง ไม่มีเหลือสักคนเดียว และท่านได้กระทำแก่กษัตริย์มักเคดาห์อย่างที่ท่านได้กระทำแก่กษัตริย์เมืองเยรีโค 29 แล้วโยชูวาและบรรดาคนอิสราเอล ก็ยกกองทัพจากเมืองมักเคดาห์มาถึงลิบนาห์ และเข้าสู้รบกับเมืองลิบนาห์ 30 พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเมืองนั้นและกษัตริย์ของเมืองไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านได้ประหารเมืองนั้นด้วยคมดาบและทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียวในเมืองนั้น และท่านได้กระทำต่อกษัตริย์ของเมืองนั้นอย่างที่ท่านได้กระทำต่อกษัตริย์เมืองเยรีโค 31 และโยชูวาออกจากเมืองลิบนาห์พร้อมกับอิสราเอลทั้งหมดไปยังลาคีซ แล้วล้อมเมืองไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น 32 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองลาคีซไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านก็ได้ยึดเมืองนั้นในวันที่สอง และประหารเสียด้วยคมดาบทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์ 33 ครั้งนั้นโฮรามกษัตริย์เมืองเกเซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคีซและโยชูวาได้ประหารเขาและคนของเขาเสีย จนไม่เหลือให้เขาสักคนเดียว 34 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยกออกจากลาคีซไปยังเมืองเอกลอน ได้เข้าล้อมและโจมตีเมืองนั้น 35 และเขาก็ตีได้ในวันนั้นเอง และฆ่าฟันทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเขาเสียสิ้นในวันนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลาคีซ 36 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นจากเมืองเอกลอนไปยังเมืองเฮโบรน เข้าโจมตีเมืองนั้น 37 ยึดเมืองนั้นแล้วก็ประหารกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมืองนั้น กับทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น เสียด้วยคมดาบ

ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ดังที่ท่านได้กระทำต่อเมืองเอกลอน และได้ทำลายเมืองนั้น และทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น เสียสิ้น ³⁸ แล้วโยชูวากับ คนอิสราเอล ทั้ง ปวง กลับ มา ยัง เมือง เดบิร์ เข้า โจมตี เมือง นั้น ³⁹ ท่าน ได้ ยึด เมือง นั้น รวม ทั้ง กษัตริย์ และชนบททั้งหมดของเมือง และได้ไปประหาร เขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบ และได้ทำลายทุกคนที่อยู่ใน เมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ท่าน ได้กระทำแก่เมืองเฮโบรนอย่างไร ท่านก็ได้กระทำแก่เมือง เดบิร์ และ แก่กษัตริย์ของ เมือง อย่าง นั้น ดัง ทำ แก่ เมือง ลิ บนาห์ และ แก่กษัตริย์ของเมืองเช่นกัน ⁴⁰ โยชูวาก็ตีแผ่นดิน นั้นให้พ่ายแพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ในภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้นด้วย ท่าน ไม่ให้เหลือสักคนเดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่หายใจเสีย ดัง ที่พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า ของ คน อิสราเอล ได้ ทรง บัญชา ไว้ ⁴¹ โยชูวา ได้ กระทำ ให้ เขา พ่าย แพ้ ตั้งแต่เมือง คาเดซบาร เนียจนถึงเมืองกาซา และทั่วประเทศโกเชนจนถึงเมืองกิเบ โอน ⁴² โยชูวาก็ยึดตัวกษัตริย์เหล่านี้พร้อมทั้งพื้นดินของเขา ทั้งหมดในคราวเดียวกัน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ คนอิสราเอลได้ทรงสู้รบเพื่ออิสราเอล ⁴³ แล้วโยชูวาพร้อมกับบรรดาคนอิสราเอลก็ยกกลับมายังค่ายที่กิลกาล

11

การชนะแผ่นดินคานาอันครั้งสุดท้าย

¹ ต่อมา เมื่อ ยาบีน กษัตริย์ เมืองฮาโซร์ ได้ ยิน ขาว นี้ จึง ใช้ คน ไป หา โยบับ กษัตริย์ เมือง มา โดน และ ไป หาก ษัตริย์ เมือง ซิม โรน และ กษัตริย์ เมือง อัค ซาฟ ² และ กษัตริย์ ซึ่ง อยู่ใน แดน เทือก เขา ตอน เหนือ และ ที่ อยู่ใน ที่ราบ ใต้ เมือง คินเนเรท และ ใน หุบเขา และ ใน บริเวณ ชายแดน ของ โดร์

ทางทิศตะวันตก ³ และไปหาคนคานาอันทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก คนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี และคนเยบุสในแดนเทือกเขา และคนฮิวไต้อยู่เชิงเขาเออร์โมนในแผ่นดินมิสปาห์ ⁴ กษัตริย์เหล่านี้ก็ยกออกมากับบรรดาพลโยธา เป็นกองทัพมหา มีจำนวนตั้งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้า และรถรบ มากมาย ด้วย ⁵ กษัตริย์เหล่านี้ได้รวมกำลังกันเข้าและมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล ⁶ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบเขาไว้หมดต่อหน้าอิสราเอลให้ถูกประหาร เอ็นน่องม้าของเขาให้เจ้าตัดเสีย และรถรบของเขา เจ้าจงเผาไฟเสีย” ⁷ ฝ่ายโยชูวาก็ยกพลทั้งหลายเข้าโจมตีเขาทันทีที่ห้วยน้ำเมโรม ⁸ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอล ผู้ประหารเขา และไล่ตามเขาไปจนถึงมหาซิโดนและถึงมิสเรโฟทมาอิม และถึงหุบเขา มิสปาห์ด้านตะวันออก ได้ประหารเขาเสียจนไม่ให้เหลือสักคนเดียว ⁹ โยชูวาได้กระทำแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งไว้ คือได้ตัดเอ็นน่องม้าและเผารถรบเสียด้วยไฟ ¹⁰ ขณะนั้นโยชูวากลับมายึดเมืองฮาโซร์ และประหารกษัตริย์เมืองนั้นเสียด้วยดาบ เพราะว่าแต่ก่อนนี้ฮาโซร์เป็นหัวหน้าแห่งราชอาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมด ¹¹ เขาได้ประหารบรรดาชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ และทำลายเสียสิ้น สิ่งที่หายใจได้ไม่มีเหลือเลย และท่านก็เผาเมืองฮาโซร์เสียด้วยไฟ ¹² โยชูวายึดบรรดาหัวเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมกับกษัตริย์ทั้งหมด และประหารเสียด้วยคมดาบ ทำลายเขาสิ้น ดังที่โมเสส ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ ¹³ แต่เมืองต่างๆที่อยู่บนเนินเขา อิสราเอลมิได้เผา เว้นแต่เมืองฮาโซร์เมืองเดียวที่โยชูวาเผาเสีย ¹⁴ สิ่งของต่างๆที่ริบได้จากเมืองเหล่า

นี้ ทั้งฝูงสัตว์ คนอิสราเอลได้ยึดเป็นของของตน แต่เขาได้ประหารมนุษย์ทุกคน เสียด้วยคมดาบ จนทำลายเสียสิ้น สิ่งใดที่หายใจได้ เขาไม่ให้เหลืออยู่เลย ¹⁵ พระเยโฮวาทรงบัญชาโมเสส ผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชูวาอย่างนั้น และโยชูวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาทรงบัญชาโมเสสไว้ ¹⁶ โยชูวายึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นคือแดนเทือกเขา และภาคใต้ทั้งหมด และแผ่นดินโกเชนทั้งหมด และในหุบเขา ในที่ราบ และแดนเทือกเขาของอิสราเอล และในหุบเขาของมัน ¹⁷ ตั้งแต่ภูเขาฮาลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเศอีร์ ไกลไปจนถึงบาอัล กาดในหุบเขา เลบานอน เชิงภูเขาเฮอร์โมน ท่านได้จับบรรดากษัตริย์แห่งเมืองเหล่านั้นมาประหารชีวิตเสีย ¹⁸ โยชูวาทำศึกสงครามกับบรรดา กษัตริย์เหล่านี้ อยู่เป็นเวลานาน ¹⁹ ไม่มีสักเมืองหนึ่งที่กระทำสันติภาพกับคนอิสราเอล นอกจากคนอีไวด์ ซึ่งเป็นชาวเมืองกิเบโอน เขาต้องทำศึกสงครามตีมาทั้งนั้น ²⁰ เพราะเป็นมาจกพระเยโฮวาทที่ทรงให้เขามีใจแข็งกระด้างเข้าต่อสู้ทำสงครามกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น และเขาไม่ได้รับความกรุณา แต่พระองค์ต้องทำลายล้างเขาเสียสิ้น ดังที่พระเยโฮวาทบัญชาไว้กับโมเสส ²¹ คราวนั้นโยชูวาได้มาขจัดคนอานาคออกจากแดนเทือกเขา จากเฮโบรน จากเดบิร์ จากอานาบ และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์ และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่งอิสราเอล โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านี้เสียสิ้นพร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขาด้วย ²² ไม่มีคนอานาคเหลืออยู่ในแผ่นดินของประชาชนอิสราเอล เว้นแต่ในกาซา กัท และอัชโดด

ที่ยังมีเหลืออยู่บ้าง ²³ ดังนั้นแหละ โยชูวาได้ยึดแผ่นดินทั้งสิ้นตามสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส และโยชูวาให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล และแผ่นดินนั้นก็สงบจากการศึกสงคราม

12

กษัตริย์แผ่นดินคานาอันฝ่ายแพ้

¹ ต่อ ไป นี้เป็นกษัตริย์แห่ง แผ่นดิน นั้น ซึ่ง ประชาชนอิสราเอลได้กระทำให้แพ้ไป และได้ยึดครองแผ่นดินฟากแม่น้ำจอร์แดน ข้าง โนน ทาง ดวง อาทิตย์ขึ้น จากที่ลุ่มแม่น้ำอาร์โนนถึงภูเขาเฮอร์โมน และที่ราบซึ่งอยู่ด้านตะวันออกทั้งหมด ² คือ สิ โหนก กษัตริย์ คน อา โม ไรต์ผู้อยู่ที่เฮชโบน และปกครองจากอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ ณ ริมลุ่มแม่น้ำอาร์โนน และจาก กลาง ที่ลุ่ม ไกล ไป จนถึง แม่น้ำ ยับ บอก เขตแดนคนอัมโมน คือ ครึ่งหนึ่ง ของกิเลอาด ³ และแถบที่ราบถึงทะเลคินเนเรทข้าง ตะวันออก และตรงทางไปยังเบธเอซิโมทไปถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มข้าง ตะวันออก จากด้านใต้มาจนถึงที่อัชโดดปีสกาห์ ⁴ และเขตแดนของโอ๊กกษัตริย์เมืองบาชาน เป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ อยู่ที่อัชทาโรท และเอเดรอี ⁵ และปกครองที่ภูเขาเฮอร์โมน และสาเลคาห์ และทั่วบาชาน ถึงเขตแดนคนเกซूरและคนมาอาคาห์ และปกครองครึ่งหนึ่งของแดนกิเลอาด ถึงเขตแดนของสิ โหนก กษัตริย์ เมือง เฮชโบน ⁶ โมเสส ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์และคนอิสราเอลได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป และโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบแผ่นดินตอนนี้ให้แก่คนรูเบน คนกาต และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์ ⁷ ต่อ ไป นี้เป็นกษัตริย์แห่ง แผ่นดิน ซึ่ง โย ชูวา กับ คน

อิสราเอลได้ทำให้พ่ายแพ้อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางทิศตะวันตก ตั้งแต่บาอัลกาดในหุบเขาเลบานอน ถึงภูเขายาลัก ที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเฮอีร์ ซึ่งโยชูวามอบให้แก่ตระกูลคนอิสราเอลให้ถือ เป็นกรรมสิทธิ์ตาม ส่วนแบ่ง ของเขา⁸ คือที่ดินในแดนเทือกเขา ในหุบเขา ในที่ราบ ในที่ลาดในถิ่นทุรกันดาร และในภาคใต้ เป็นแผ่นดินของ คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส⁹ คือ กษัตริย์เมืองเยรีโคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัยย ที่อยู่ข้าง เบธเอลองค์หนึ่ง¹⁰ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮโบรนองค์หนึ่ง¹¹ กษัตริย์เมืองยารมูทองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาคีขององค์หนึ่ง¹² กษัตริย์เมืองเอกโลน องค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง เกเชอร์องค์หนึ่ง¹³ กษัตริย์เมืองเดบิร้องค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง เกเดอรั้องค์หนึ่ง¹⁴ กษัตริย์เมืองโฮรมาห้องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอาราด องค์หนึ่ง¹⁵ กษัตริย์เมือง ลิบนาห้องค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง อุดุล ลัม องค์หนึ่ง¹⁶ กษัตริย์เมือง มักเคดาห้องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเบธเอลองค์หนึ่ง¹⁷ กษัตริย์เมืองทัปปู วาห้องค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง เฮเฟอร์องค์หนึ่ง¹⁸ กษัตริย์เมืองอาเฟกอง องค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง ลาซาโรนองค์หนึ่ง¹⁹ กษัตริย์เมืองมาโดนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองฮาไซร์องค์หนึ่ง²⁰ กษัตริย์เมือง ซิมโรน เมโรน องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอักซาฟอง องค์หนึ่ง²¹ กษัตริย์เมืองทาอานาคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมือง เมกิดโด องค์หนึ่ง²² กษัตริย์เมืองเคเดชู องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองโยกเนอัม ในคารเมล องค์หนึ่ง²³ กษัตริย์เมืองโดร์ ในบริเวณชายแดนของโดร์องค์หนึ่ง กษัตริย์ของ ประชาชาติ ต่างๆ ใน กิลกาล องค์หนึ่ง²⁴ กษัตริย์เมืองทิวซาห้องค์หนึ่ง รวมทั้งหมด เป็นกษัตริย์สามสิบเอ็ดองค์ด้วยกัน

13

แผ่นดินส่วนที่ยังไม่ชนะ

¹ เมื่อโยชูวาชราลงมีอายุมากแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ตรัสกับท่านว่า “เจ้าชราลงมีอายุมากแล้ว แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก ² ต่อไปนี้เป็นแผ่นดินที่ยังเหลืออยู่ คือ ท้องถิ่นฟีลิสเตียทั้งหมด และท้องถิ่นของคนเกชูร์ทั้งหมด ³ ตั้งแต่ซีโฮอร์ ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์ เหนือขึ้นไปถึงเขตแดนเอโครน นับกันว่าเป็นของ คนคานาอัน ผู้ครอบครองฟีลิสเตียมีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้ครอบครองเมืองกาซา เมืองอัสโดด เมืองอัสเคโลน เมืองกัท และเมืองเอโครน และเมืองของคนอิฟวาท์ด้วย ⁴ ซึ่งอยู่ที่ศใต้คือแผ่นดินทั้งสิ้นของคนคานาอัน และเขตเมอาราห์ ซึ่งเป็นของชาวไซดอนถึงเมืองอาเฟก ถึงเขตแดนของคนอาโมไรต์ ⁵ และแผ่นดินของชาวเกบาลและเลบานอนทั้งหมด ไปทางที่ดวงอาทิตย์ขึ้น จากบาอัล กาดที่อยู่เชิงภูเขาเฮอร์โมน ถึงทางเข้าเมืองฮามัท ⁶ ชาวแดนเทือกเขาทั้งหมดจากเลบานอนจนถึงมิสเรโฟทมาอิม และคนไซดอนทั้งหมด เราจะขับไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าคนอิสราเอลเอง เพียงแต่เจ้าจงจับสลากแบ่งดินแดนเหล่านั้นให้เป็นมรดกแก่อิสราเอล ดังที่เราบัญญัติเจ้าไว้

การแบ่งมรดก

⁷ ฉะนั้นบัดนี้จึงแบ่งแผ่นดินนี้ออกให้เป็นมรดกแก่คนเก้าตระกูล รวมกับคน มนัส เศห์คริง ตระกูลด้วย” ⁸ ส่วนมนัสเศห์อีก ครั้ง ตระกูล คนรูเบน และคนกาด ได้รับส่วนมรดกของเขา ซึ่งโมเสสได้มอบให้ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ด้าน ตะวัน ออก ส่วนที่โมเสส ผู้รับใช้ของ พระเยโฮวาห์มอบให้เขา คือ ⁹ ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมืองที่อยู่กลางลุ่มแม่น้ำนี้ และที่ราบเม

เดบาตลอดจนถึงดีโบน¹⁰ และหัวเมืองทั้งสิ้นของสิโหนก
 ษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้ซึ่งครอบครองอยู่ในเฮชโบน ไกลออกไป
 ไปจนถึงเขตแดนคนอัมโมน¹¹ กับเขตกิเลอาดและท้อง
 ถิ่นของคนเกซูร์และคนมาอาคาคห์ และภูเขาเฮอร์โมนทั้ง
 หมด และเมืองบาขานทั้งสิ้นจนถึงเมืองสาเลคาคห์¹² ตลอด
 ราชอาณาจักรของโอกในบาขาน ผู้ครอบครองอยู่ในอัส
 ทาโรทและในเอเดรอี ท่านเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่
 เมืองเหล่านี้โมเสสรบชนะ และได้ขับไล่ให้ออกไป¹³ แต่คน
 อิสราเอลยังหาได้ขับไล่คนเกซูร์หรือคนมาอาคาคห์ให้ออก
 ไปไม่ แต่คนเกซูร์กับคนมาอาคาคห์ยังอาศัยอยู่ในหมู่คน
 อิสราเอล จนทุกวันนี้¹⁴ เฉพาะตระกูลเลวีตระกูลเดียว
 โมเสสหาได้มอบมรดกให้ไม่ ของบุชชาติด้วยไฟที่ถวายแด่
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดัง
 ที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขาแล้ว¹⁵ และโมเสสได้มอบส่วน
 มรดกให้แก่ตระกูลคนรูเบนตามครอบครัวของเขา¹⁶ ดั่ง
 นั้นเขตแดนของเขาจึงตั้งแต่อารโอรซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำ
 อารโนนและเมืองซึ่งอยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้นและที่ราบเมือง
 เมเดบาทั้งสิ้น¹⁷ ทั้งเมืองเฮชโบน รวมกับหัวเมืองทั้งสิ้น
 ซึ่งอยู่บนที่ราบนั้น คือดีโบน และบาโมทบาอัล และเบธ
 บาอัลเมโอน¹⁸ กับยาฮาส และเคเดโมท และเมฟาอาท
¹⁹ และคีรียาธาอิม และสิบมาห์และเศเรทซาหาร์ซึ่งอยู่บน
 เนินเขาแห่งหุบเขา²⁰ กับเบธเปโอร์ และที่อัสโดดปิสกาห์
 และเมืองเบธเยซิโมท²¹ คือหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบ
 และทั้งราชอาณาจักรทั้งหมดของสิโหนกษัตริย์คนอาโม
 ไรต์ผู้ครอบครองอยู่ในเฮชโบน ซึ่งโมเสสได้กระทำให้พ่าย
 แพ้พร้อมไปกับเจ้านายของมิเดียน คือ เอวี เรเคม สุร์ และเฮ
 อร์ กับเรบา เป็นเจ้านายซึ่งขึ้นแก่กษัตริย์สิโหนผู้พำนักอยู่

ในแผ่นดินนั้น ²² หนึ่งคนอิสราเอลได้ฆ่าบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ผู้เป็นคนทำนายเสีย ด้วยดาบพร้อมกับคนอื่นที่เขาได้ฆ่ามัน ²³ อาณาเขตของคนรูเบนคือแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน นี่เป็นมรดกของคนรูเบนตามครอบครัว รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย ²⁴ โมเสสได้มอบมรดกให้แก่ตระกูลกาต คือคนกาตตามครอบครัวของเขาด้วย ²⁵ อาณาเขตของเขาคือยาเซอร์และหัวเมืองกิเลอาดทั้งหมด และครึ่งหนึ่งของแผ่นดินคนอัมโมนถึงอาโรเออร์ซึ่งอยู่หน้าเมืองรับบาค ²⁶ ตั้งแต่เมืองเฮชโบน จนถึงเมืองรามัทมิสเปห์และเบโทนิม และตั้งแต่มาหะนาอิมจนถึงเขตแดนเดบิร์ ²⁷ ในหว่างเขา มีเมืองเบธฮารัม เบธนิมราห์ สุกคทและซาโฟน ราชอาณาจักรส่วนที่เหลือของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบนนั้น มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน จดทะเลคินเนเรทตอนปลายข้างล่าง ด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ²⁸ นี่เป็นมรดกของคนกาตตามครอบครัวของเขา รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย ²⁹ หนึ่งโมเสสได้มอบมรดกให้แก่คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล เป็นส่วนแบ่งที่ได้กับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลตามครอบครัวของเขา ³⁰ อาณาเขตของเขาทั้งหลายเริ่มตั้งแต่มาหะนาอิมตลอดบาชานทั้งสิ้น คือราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโอกกษัตริย์เมืองบาชาน และหัวเมืองทั้งหมดของยาอิร์ มีหกสิบหัวเมืองด้วยกันอยู่ในบาชาน ³¹ และกิเลอาดครึ่งหนึ่ง และเมืองอชูทาโรท กับเมืองเอเดรอี หัวเมืองของราชอาณาจักรโอกในบาชาน หัวเมืองเหล่านี้เป็นส่วนแบ่งของคนมาคีร์บุตรชายมนัสเสห์ เป็นของครึ่งหนึ่งของคนมาคีร์ ตามครอบครัวของเขา ³² เหล่านี้เป็นดินแดนต่างๆ ซึ่งโมเสสได้แบ่งปันให้เป็นมรดก ณ ที่ราบโมอับ ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค ³³ แต่โมเสสมิได้มอบมรดกให้แก่คนตระกูลเลวี

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ตั้งที่พระองค์ตรัสไว้กับเขา

14

แผ่นดินส่วนที่สัญญาไว้แก่คาเลบ

¹ ต่อ ไป นี้เป็น ดิน แดน ต่างๆ ซึ่ง ประชาชน อิสราเอล ได้ รับ เป็น มรดก ใน แผ่น ดิน คานาอัน ซึ่ง เอเลอาซาร์บุตรโฮโรทิต และโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูล ต่างๆ แห่ง คน อิสราเอล ได้ แจก จ่าย ให้ เป็น มรดก แก่เขา ² มรดกนี้เขาจับสลากแบ่งกันในระหว่างคนเก้าตระกูลครึ่ง ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสส ³ เพราะโมเสส ได้ให้มรดกแก่คนสองตระกูลครึ่งทางฟากแม่น้ำจอร์แดน ข้างโน้นแล้ว แต่ท่านหาได้แบ่งส่วนมรดกให้แก่พวกเลวีไม่ ⁴ เพราะว่าลูกหลานของโยเซฟมีสองตระกูล คือมนัสเสห์ และเอฟราอิม และพวกเลวีหาได้มีส่วนแบ่งในแผ่นดิน นั้นไม่ ได้แต่หัวเมืองที่จะเข้าอาศัยอยู่ กับลานทุ่งหญ้ารอบ เมือง สำหรับ ผูก สัตว์ และ ทรัพย์สินของ เขา เท่านั้น ⁵ คน อิสราเอล ได้ กระทำ ตาม ที่ พระ เยโฮวาห์ ทรง บัญชา ไว้ กับ โมเสส เขา แบ่ง ที่ดินกัน ⁶ ขณะ นั้น คน ยูดาห์ มา หา โยชูวา ณ เมืองกิลกาล และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ชาวเคเนซได้กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบ เรื่อง ซึ่ง พระ เยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสบุรุษของพระเจ้าที่คาเดชบารเนียเกี่ยวกับท่าน และข้าพเจ้าแล้ว ⁷ เมื่อโมเสสผู้รับใช้ของ พระ เยโฮวาห์ใช้ให้ข้าพเจ้าไปจากคาเดชบารเนีย เพื่อสอดแนมดูแผ่นดิน ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้ นำชาวมาแจ้งแก่ท่าน ตาม ความคิด เห็น ของ ข้าพเจ้า ⁸ แต่ส่วน พี่ น้อง ซึ่งขึ้นไปพร้อมกับข้าพเจ้าได้กระทำให้อจิตใจของประชาชน

ละลายไป แต่ข้าพเจ้าได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ⁹ ในวันนั้นโมเสสได้ปฏิญาณว่า ‘แท้จริงแผ่นดินซึ่งเท้าของท่านได้เหยียบย่ำไปนั้นจะตกเป็นมรดกของท่าน และของลูกหลานของท่านสืบไปเป็นนิตย์ เพราะที่ท่านได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ’¹⁰ และบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ตลอด สี่สิบห้าปีนี้ ตั้งที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่พระเยโฮวาห์ตรัสเช่นนี้แก่โมเสส เมื่อคนอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว¹¹ วันนี้ข้าพเจ้ายังมี กำลัง แข็งแรง เช่นเดียวกับวันที่โมเสส ใช้ให้ข้าพเจ้าไป กำลังของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือออกไปและเข้ามาเดี๋ยวนี้ก็เป็นเหมือนครั้งนั้น¹² ฉะนั้นบัดนี้ขอมอบแดนเทือกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะท่านได้ยินในวันนั้นแล้วว่า คนอานาคอยู่ที่นั่น มีหัวเมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ ตั้งที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว”¹³ แล้วโยชูวาก็อวยพรแก่ท่านและยกเมืองเฮโบรนให้คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นมรดก¹⁴ เฮโบรนจึงตกเป็นมรดกแก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนส์จนทุกวันนี้ เพราะว่าท่านติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ¹⁵ เมืองเฮโบรนนั้นแต่เดิมมีชื่อว่าคีริยาทอราบา อารบาคคนนี้เป็นคนใหญ่โตในคนอานาค แผ่นดินจึงได้สงบจากการศึกสงคราม

15

แผ่นดินส่วนของตระกูลยูดาห์

¹ ที่ดินส่วนของตระกูล คนยูดาห์ตาม ครอบครัวของเขา นั้น ด้านใต้ถึงพรมแดนเมืองเอโดม คือถึงถิ่นทุรกันดาร คินเป็นที่ สุด ปลายเขต ด้านใต้ ² พรมแดนทางทิศใต้ นั้น ตั้งแต่ต้นจากปลายทะเลเค็ม คือตั้งแต่อ่าวซึ่งไปทางทิศใต้ ³ ยื่นไปทางด้านใต้ของมาอาเลอัครับบิม ผ่านเรื่อยไป ถึง คิน แล้ว ขึ้น ไปทาง ด้าน ใต้ เมือง คาเดซบารเนีย ตาม ทาง เมือง เฮซ โรน ขึ้น ไป ถึง เมือง อัด ดาร์ เลี้ยว ไป ถึง คาร์ คา ⁴ ผ่านเรื่อยไปถึงฮัสโมนยื่นออกไปถึงแม่น้ำอียิปต์มา สิ้น สุด ลง ที่ทะเล ที่กล่าว นี้ จะ เป็น พรมแดน ด้าน ใต้ ของ ท่าน ⁵ พรมแดนด้านตะวันออกคือทะเลเค็มขึ้นไปถึงปากแม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนด้านเหนือตั้งแต่อ่าวที่ทะเล ตรงปากแม่น้ำจอร์แดน ⁶ และพรมแดนนั้นยื่นไปถึงเบธอ กลาห์ผ่าน ไปตาม ด้านเหนือของเมือง เบธอาราบาห์ และ พรมแดนยื่น ต่อ ไปถึงก้อนหิน โบ อันบุตรชายรุเบน ⁷ และ พรมแดนยื่น ไปถึงเดบิร์จากหุบเขาอาโคร์ ตรงไปทางทิศ เหนือเลี้ยวไปหาเมืองกิลกาล ซึ่งอยู่ตรงข้ามทางข้ามเขาที่ ชื่ออาคุมมิม ซึ่งอยู่ทางด้านใต้ของแม่น้ำ และพรมแดนก็ ผ่านไปถึงน้ำพุเอนเซเมช ไปสิ้นสุดลงที่เอนโรเกล ⁸ แล้ว พรมแดนก็ยื่นไปตามหุบเขาบุตรชายของอินโนมถึงไหล่เขา ด้านใต้ของเมืองคนเยบส คือเยรูซาเล็ม แล้วพรมแดนก็ยื่น ไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่หน้าหุบเขาอินโนมทางด้านตะวันตก ที่หุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ด้านเหนือสุด ⁹ แล้วพรมแดน ก็ยื่นไปจากยอดภูเขาถึงน้ำพุแห่งลำห้วยเนฟโทอาห์ จากที่ นั้นก็มาถึงหัวเมืองแห่งภูเขาเอโฟรน แล้วพรมแดนก็เลี้ยว โคว้งไปหาเมืองบาอาลาห์ คือเมืองคิริยาทเยอาริม ¹⁰ แล้ว พรมแดนก็เลี้ยว โคว้งจากบาอาลาห์ไปทางทิศตะวันตกถึง ภูเขาเสอีร์ ผ่านไปตามไหล่เขาเยอาริมด้านเหนือ คือเศส

ะโลน ลงไปถึงเมืองเบธเซเมชผ่านเมืองทิมนาห์ไป ¹¹ แล้ว
พรมแดนก็ยื่นออกไปจากทางไหล่เนินเขาด้านเหนือของ
เมืองเอโครน แล้วก็โค้งไปหาเมืองซิกเคโรนผ่านไปถึงภูเข
บาอาลาห์ ออกไปถึงเมืองยับนเนเอล และพรมแดนก็มาสิ้นสุด
ลงที่ทะเล ¹² พรมแดนด้านตะวันตก คือทะเลใหญ่ตาม
ฝั่งทะเล นี่เป็นพรมแดนล้อมรอบคนยูดาห์ตามครอบครัว
ของเขา ¹³ ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสแก่โยชู
วา ท่านยกที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคนยูดาห์ให้แก่คาเลบ
บุตรชาย เยฟุนเนห์ คือเมืองอารบาที่เรียกเมืองเฮโบรน
อารบาเป็นบิดาของอานาค ¹⁴ และคาเลบได้ขับไล่บุตรชาย
ทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น คือเซชัย อาทิมานและ
ทัลมัย ผู้เป็นบุตรของอานาค ¹⁵ และท่านขึ้นไปจากที่นั่น
จะต่อสู้กับชาวเมืองเดบีร์ เมืองเดบีร์เดิมมีชื่อว่า คิริยาท
เสเฟอร์ ¹⁶ และคาเลบกล่าวว่า “ผู้ใดโจมตีเมืองคิริยาทเส
เฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัครสาว์บุตรสาวของเราให้เป็น
ภรรยา” ¹⁷ และโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคา
เลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัครสาว์บุตรสาวของตนให้เป็น
ภรรยา ¹⁸ อยู่มาเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอที่
นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า “เจ้า
ต้องการอะไร” ¹⁹ นางตอบว่า “ขอของขวัญให้ลูกสักอย่าง
หนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอ
น้ำพุด้วย” คาเลบก็ยกน้ำพุบนและน้ำพุล่างให้แก่นาง ²⁰ ต่อ
ไปนี้เป็นมรดกของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา
²¹ หัวเมืองที่เป็นของตระกูลคนยูดาห์ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้สุด
ทางพรมแดนเอโดม คือเมืองซับบเซเอล เอเดอร์ และยา
กูร์ ²² คินาห์ ดีโมนาห์ อาดาดาห์ ²³ เคเดซ ฮาโซร์ อิทนาน

24 คีฟ เทเลม เบอาโลท 25 ฮาโซร ฮาด้ททาห์ เครีโอท เฮ
 สโรน คือเมืองฮาโซร์ 26 อามัม เขมา โมลาดาห์ 27 ฮาซา
 รกััดดาห์ เฮชโมน เบธเปเลท 28 ฮาซารชูอาล เบเออร์เซบา
 บิชีโอริยาห์ 29 บาอาลาห์ อียิม เอเซม 30 เอลโทลัด เคสึล โย
 รมาห์ 31 คีกลาก มัดมันนาห์ สันสันนาห์ 32 เลบาโอท ซิลอิม
 อาอินและเมืองริมโมน รวมทั้งหมดเป็นยี่สิบเก้าหัวเมืองกับ
 ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 33 ในหุบเขามีเมืองเอชทาโอล โค
 ราห์ อชันนาห์ 34 ศาโนอาห์ เอนกันนิม ทับปัวราห์ เอนาม 35 ยา
 รมูท อุดลัม โสโคห์ อาเซคาห์ 36 ซาอาราอิม อติธาอิม เกเด
 ราห์ เกเดโรธาอิม รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมือง
 นั้นๆด้วย 37 เมืองเคนัน ฮาด้สสาห์ มิกดัลกาด 38 ดิเลอัน
 มิสเปห์ โยกเธเอล 39 ลาคีช โบสคาท เอกโลน 40 คับบอน
 ลามัม คีทลิว 41 เกเดโรท เบธดาโกน นาอามาห์และเมือง
 มักเคดาห์ รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ
 ด้วย 42 ลิบนาห์ เอเธอร์ อาซัน 43 ยีฟูทาห์ อชันนาห์ เนซิบ 44 เค
 อีลาห์ อักซิบ มาเรซาห์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของ
 เมืองนั้นๆด้วย 45 เอโครน กับหัวเมืองและชนบทของเมือง
 นั้น 46 จากกรุงเอโครนถึงทะเล และบรรดาเมืองที่อยู่ริมเมือ
 งอชโดดกับชนบทของเมืองนั้นๆ 47 อชโดด กับหัวเมืองและ
 ชนบทของเมืองนั้น กาชา กับหัวเมืองและชนบทของเมือง
 นั้นจนถึงแม่น้ำอียิปต์ และทะเลใหญ่พร้อมกับฝั่งชายทะเล
 48 และในแดนเทือกเขา คือ ซามิร์ ยาททีร์ โสโคห์ 49 ดาน
 นาห์ คีรียาทสันนาห์ คือเมืองเดบิร์ 50 อานาบ เอชเทโมห์
 อานิม 51 โกเชน โฮโลน กิโลห์ รวมเป็นสิบเอ็ดหัวเมืองกับ
 ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 52 อาหรับ ดูมาห์ เอชาน 53 ยานิม
 เบธทัปปัวราห์ อาเฟคาห์ 54 อุมทาห์ คีรียาทอารบา คือเมือง
 เฮโบรน และเมืองคีโยร์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของ
 เมืองนั้นๆด้วย 55 มาโอน คารเมล คีฟ ยุทธาห์ 56 ยิสเรเอล
 โยกเดอัม ศาโนอาห์ 57 คาอิน กิเบอาห์ และทิมนาห์ รวมเป็น

สิบหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 58 อัลฮูล เบธซูร์ เกโดร์ 59 มาอาราถ เบธาโนท และเมืองเอลเทโคน รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 60 คิริยาทบาอัล คือเมืองคิริยาทเยอาริม และรับบาห์ รวมเป็นสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 61 เมืองที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร คือเบธอาราบาห์ มิดดิน เสคะคาห์ 62 นิบซาน เมืองเกลือ และเอนเกติ รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 63 แต่คนเยบุสซึ่งเป็นชาวเมืองเยรูซาเล็มนั้น ประชาชนยูดาห์หาได้ขับไล่ไปไม่ ดังนั้นแหละคนเยบุสจึงอาศัยอยู่กับประชาชนยูดาห์ที่เมืองเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้

16

แผ่นดินส่วนของตระกูลมนัสเสห์และตระกูลเอฟราอิม

1 ที่ดินตามสลากของลูกหลานโยเซฟนั้นเริ่มจากแม่น้ำจอร์แดนใกล้ๆเมืองเยรีโค ทิศตะวันออกของน้ำแห่งเยรีโค เข้าไปในถิ่นทุรกันดารขึ้นไปจากเยรีโคเข้าไปในแดนเทือกเขาเบธเอล 2 จากเมืองเบธเอลไปยังเมืองลูส ผ่านเรื่อยไปถึงเมืองอาทาโรท ยังเขตของคนอารคี 3 แล้วลงไปทางทิศตะวันตกถึงเขตของคนยาฟเลที ไกลไปจนเขตเมืองเบธโฮโรนล่างถึงเมืองเกเซอร์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล 4 ลูกหลานของโยเซฟ คือคนมนัสเสห์และคนเอฟราอิม ได้รับมรดกของเขา 5 เขตของคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาเป็นดังนี้ พรหมแดนมรดกของเขาด้านตะวันออก เริ่มแต่เมืองอาทาโรทอัดดาร์ ไกลไปจนถึงเบธโฮโรนบน 6 และพรหมแดนยื่นไปถึงทะเลทางทิศเหนือคือเมืองมิกเมธท์ ทางด้านตะวันออก พรหมแดนโค้งมาหาเมืองทาอานัทซีโลห์ แล้วผ่านพื้นเมืองนี้ไปทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์ 7 แล้วลงไปจากยาโนอาห์ ถึงเมืองอาทาโรทและเมืองนาอาราห์ ไปจดเมืองเยรีโคสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน 8 จากที่ปปุวาห์พรหมแดนลงไป

ทางทิศตะวันตกถึงแม่น้ำคานาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล นี่เป็นดินแดนมรดกของตระกูลคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขา⁹ รวมทั้งหัวเมืองซึ่งแบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนมรดกของคนมนัสเสห์ คือบรรดาหัวเมืองเหล่านั้นกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย¹⁰ ถึงอย่างไรก็ตามเขาหาได้จับไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไปไม่ ดังนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุกวันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

17

แผ่นดินส่วนของตระกูลคนมนัสเสห์ที่อยู่ปากทิศตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

¹ ที่ดิน ตาม สลาก เป็น อย่าง นี้ที่ตก แก่ ตระกูล มนัสเสห์ เพราะ เป็น บุตร หัวปี ของ โยเซฟ ส่วน มา คีร์บุตร หัวปี ของ มนัสเสห์ บิดาของกิเลอาด ได้รับเมืองกิเลอาดและเมืองบาซันเป็นส่วนแบ่ง เพราะว่า เขา เป็น ทหาร ² และที่ดิน ตาม สลากตกแก่คนมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ตามครอบครัว คือ คนอาบีเยเซอร์ คนเฮเลค คนอัสรีเอล คนเซเคม คนเฮเฟอร์ และคนเซมีดา บุคคลเหล่านี้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ผู้เป็นบุตรชายของโยเซฟ ตามครอบครัวของเขา ³ ฝ่ายเศโลเฟหัดบุตรชายของเฮเฟอร์ บุตรชายของกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ บุตรชายของมนัสเสห์ไม่มีบุตรผู้ชาย มีแต่บุตรสาว และต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรสาวของเขา คือ มาลาห์ โนอาห์ ฮกลาห์ มิลคาห์ และทิวซาคห์ ⁴ เขา เข้ามาหาเอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูนและต่อหน้าบรรดาประมุขแล้วกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสไว้ว่า ให้ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย รับ ส่วน มรดก ใน

หมู่ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทั้งหลายได้” ดังนั้นท่านจึงให้
 มรดกแก่คนเหล่านี้ในหมู่พี่น้องของบิดาของเขา ตามพระ
 บัญญัติแห่ง พระเยโฮวาห์ ⁵ ดังนี้แหละ ส่วนที่ ตก แก่ คน
 มนัสเสห์จึงมีสิบส่วน นอกเหนือดินแดนกิเลอาดและบา
 ซาน ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ⁶ เพราะว่าบุตร
 สาวของมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกพร้อมกับบุตรชายของท่าน
 ด้วย แผ่นดินกิเลอาดนั้นได้ตกเป็นส่วนของบุตรชายมนัส
 เสห์ที่เหลืออยู่ ⁷ เขตแดนของมนัสเสห์ตั้งต้นจากอาเซอร์
 จนถึงมิกเมธ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองเซเคม
 แล้วพรมแดนก็ยื่นไปทางมือขวาถึงที่ของชาวเมืองเอนทัป
 ปูวาท ⁸ แผ่นดินเมืองทัปปูวาทเป็นของมนัสเสห์ แต่ตัวเมือง
 ทัปปูวาทซึ่งอยู่ที่พรมแดนของมนัสเสห์นั้นเป็นของคนเอ
 ฟราอิม ⁹ แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงแม่น้ำคานาห์ หัวเมือง
 เหล่านี้ซึ่งอยู่ทางทิศใต้แม่น้ำในท่ามกลางหัวเมืองของมนัส
 เสห์นั้นเป็นของเอฟราอิม แล้วพรมแดนของมนัสเสห์ก็ขึ้น
 ไปทางด้านเหนือของแม่น้ำไปสิ้นสุดลงที่ทะเล ¹⁰ แผ่นดิน
 ทางด้านใต้เป็นของเอฟราอิม และแผ่นดินทางด้านเหนือ
 เป็นของมนัสเสห์ มีทะเลเป็นพรมแดน ทางเหนือจดดิน
 แดนอาเซอร์ และทางทิศตะวันออกจดอิสสาคาร์ ¹¹ ใน
 เขตอิสสาคาร์ และในอาเซอร์นั้น มนัสเสห์ยังมีเมืองเบธ
 ซานกับชนบทของเมืองนั้น และเมืองอิบเลอัมกับชนบท
 ของเมืองนั้น และชาวเมืองโดร์กับชนบทของเมืองนั้น และ
 ชาวเมืองเอนโดร์กับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองทา
 อานาคกับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองเมกิดโดกับ
 ชนบทของเมืองนั้น คือภูเขาทั้งสามยอด ¹² แต่คนมนัสเสห์
 ยังขับไล่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่ได้ ด้วยคนคานาอันยังขึ้น
 อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น ¹³ ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลเข้มแข็ง
 ขึ้นแล้ว ก็ได้เกณฑ์คนคานาอันให้ทำงานโยธา และมีได้ขับ

ไล่ให้เขาออกไปเสียทีเดียว ¹⁴ คนโยเซฟได้พูดกับโยชูวาว่า “เหตุไฉนท่านจึงแบ่งให้ข้าพเจ้ามีแต่ส่วนเดียวเป็นมรดก แม้ว่าข้าพเจ้ามีคนมากมาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพระพรแก่พวกข้าพเจ้ามาจนบัดนี้แล้ว” ¹⁵ ฝ่ายโยชูวาตอบเขาว่า “ถ้าเจ้ามีคนมากมาย และถ้าแดนเทือกเขาของคนเอฟราอิมเป็นที่แคบไปสำหรับเจ้า พวกเจ้าจงเข้าไปในป่าแผ้วถางเอาเอง ที่ในแผ่นดินของคนเปริสซีและพวกมนุษย์ยัษั” ¹⁶ คนโยเซฟพูดว่า “แดนเทือกเขานี้ไม่พอสำหรับพวกเรา บรรดาคนคานาอันซึ่งอยู่ในบริเวณหุบเขามิรธาบทำด้วยเหล็ก ทั้งที่อยู่ในเบรชานกับชนบทของเมืองนั้น กับที่อยู่ในหุบเขาอิสเรเอล” ¹⁷ แล้วโยชูวาจึงกล่าวแก่วงศ์วานโยเซฟ คือเอฟราอิมและมนัสเสห์ว่า “ท่านทั้งหลาย เป็นพวกที่มีคนมากและมีกำลังมหาศาล ท่านจะมีส่วนแบ่งแต่ส่วนเดียวก็หาไม่ได้ ¹⁸ แดนเทือกเขาเหล่านั้นจะเป็นของพวกท่าน ถึงแม้ว่าเป็นป่าดอนท่านจงแผ้วถางและยึดครองไปจนสุดเขตเถิด แม้ว่าคนคานาอันจะมีรธาบทำด้วยเหล็กและเป็นคนเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายก็จะขับไล่เขาออกไปได้”

18

พลับพลาที่ซีโลห์

¹ ฝ่ายชุมนุมชนอิสราเอล ทั้ง สิ้นก็ มา ประชุมกันที่ซีโลห์ และตั้งพลับพลาแห่งชุมนุมขึ้นที่นั่น แผ่นดินนั้นก็ตกอยู่ในครอบครองของเขา

แผ่นดินส่วนของเจ็ดตระกูลที่เหลือ

² ยังมี ประชาชน อิสราเอล อีก เจ็ด ตระ กุล ที่ ยังมีได้รับมรดกเป็นส่วนแบ่ง ³ ดังนั้นโยชูวาจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “ท่านทั้งหลาย จะ รอ ช้า อยู่อีก เท่าใด จึง จะ เข้าไป ยึด

ครองที่ดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่าน
ประทานแก่ท่านทั้งหลาย 4 จึงเลือกคนตระกูลละสามคน
แล้วข้าพเจ้าจะใช้คนเหล่านั้นไปท่องเทียวขึ้นล่องอยู่ที่แผ่น
ดินนั้น ให้เขียนแนวเขตที่ดินที่จะมอบเป็นมรดก และ
กลับมาหาข้าพเจ้า 5 ให้เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วนให้คนยู
ดาห์คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคใต้ และวงศ์วานโย
เซฟให้คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคเหนือ 6 ให้ท่าน
ทั้งหลายเขียนแนวเขตที่ดินเป็นเจ็ดส่วน แล้วนำแนวเขต
ที่ดินนั้นมาให้ข้าพเจ้าที่นี่ และข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่าน
ที่นี่ ต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา 7 แต่คน
เลวีไม่มีส่วนแบ่งในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ด้วยตำแหน่ง
บุโรหิตของพระเยโฮวาห์เป็นมรดกของเขาแล้ว คนกาต
และคนรูเบน กับตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของ
เขาทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ด้านตะวันออก ซึ่ง
โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบให้แก่เขาทั้งหลาย
แล้ว” 8 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็ขึ้นออกไปเดินทาง และโยชูวา
กำชับพวกที่จะเขียนแนวเขตที่ดินว่า “จงเทียวขึ้นเทียว
ล่องในแผ่นดิน และเขียนแนวเขตที่ดินนั้นแล้วกลับมา
หาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านต่อพระพิภคตร์พระ
เยโฮวาห์ที่ซีโลห์” 9 ดังนั้นคนเหล่านั้นก็ท่องเทียวไป
มาที่แผ่นดิน แล้วเขียนเป็นหนังสือแนวเขตเมืองต่างๆแบ่ง
เป็นเจ็ดส่วนแล้วกลับมาหาโยชูวา ณ ค่ายที่ซีโลห์ 10 แล้ว
โยชูวาก็จับสลากให้เขาที่ซีโลห์ต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์
โยชูวาก็ได้จัดแบ่งที่ดินให้แก่ประชาชนอิสราเอลที่นั่นตาม
ส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล 11 จับได้สลากของตระกูลคนเบน
ยามินตามครอบครัวของเขาขึ้นมา และอาณาเขตที่เป็น
ส่วนของเขาอยู่ระหว่างคนยูดาห์ และคนโยเซฟ 12 ทาง

ด้านเหนือพรมแดนของเขา เริ่มต้นที่แม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนก็ย่นขึ้นไปถึงไหล่เขาตอนเหนือของเมืองเยรีโค แล้วขึ้นไปทางแดนเทือกเขาทางทิศตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ถิ่นทุรกันดารเบธาเวน ¹³ จากที่นั่นพรมแดนก็ย่นไปทางทิศใต้ตรงไปเมืองลูสไปยังไหล่เขาที่เมืองลูส คือเมืองเบธเอล แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงอาทาโรทอัดดาร์บนภูเขาซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง ¹⁴ แล้วพรมแดนก็ย่นไปอีกทิศหนึ่งโค้งไปทางทิศใต้ด้านทะเล จากภูเขาซึ่งอยู่ทิศใต้ตรงข้ามเมืองเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดลงที่ศิรียาทบอาอัล คือศิรียาทเยออาริม เป็นเมืองที่เป็นของคณูดานห์นี่แหละเป็นพรมแดนด้านตะวันตก ¹⁵ และด้านใต้เริ่มต้นที่ขานเมืองศิรียาทเยออาริม และพรมแดนก็ย่นจากที่นั่นไปยังทางตะวันตกถึงน้ำพุเนฟโทอาห์ ¹⁶ แล้วพรมแดนก็ย่นลงไปสุดเขตภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าหุบเขาแห่งบุตรชายของอินโนม ซึ่งอยู่ทางปลายเหนือสุดของหุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ แล้วก็ลงไปหุบเขาอินโนมใต้ไหล่เขาของคนเยบุสแล้วลงไปถึงเมืองเอนโรเกล ¹⁷ แล้วโค้งไปทางทิศเหนือตรงไปถึงเอนเซเมช จากที่นั่นก็ตรงไปยังเกลิลอท ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับทางข้ามเขาซื่ออูดุมมิม แล้วลงไปยังก้อนหินโบอันบุตรชายของรูเบน ¹⁸ แล้วผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาตรงข้ามอาราบาห์แล้วลงไปสู่อาราบาห์ ¹⁹ แล้วพรมแดนก็ผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาที่เบธฮกลาห์ และพรมแดนไปสิ้นสุดลงที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเค็มที่ปลายใต้ของแม่น้ำจอร์แดน นี่เป็นพรมแดนด้านใต้ ²⁰ แม่น้ำจอร์แดนก็เป็นพรมแดนทางตะวันออก นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา มีพรมแดนตั้งนี้ล้อมรอบ ²¹ ฝ่ายหัวเมืองของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือ

เมืองเยรีโค เบธกလာห์ หุบเขาเคซีส ²² เบธอาราบาห์ เศมาราอิม เบธเอล ²³ อัฟวิม ปาราร์ห์ โอฟราห์ ²⁴ เคฟารัมโมนี โอฟนี เกบา รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ²⁵ กิเบโอน รามาร์ห์ เบเอโรท ²⁶ มิสเปห์ เคฟิราห์ โมซาร์ห์ ²⁷ เรเคม อีรเปเอล ทาระลาห์ ²⁸ เศลา เอเลฟ เยบุส คือเยรูซาเล็ม กิเบอาห์และคีรียาท รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา

19

¹ สลากที่สองออกมาเป็นของสิเมโอน เพื่อคนตระกูลสิเมโอนตาม ครอบครัวของเขา มรดกของเขาอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์ ² มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือเบเออร์เซบา เซบา โมลาดาห์ ³ อาซารซูอาล บาลาห์ เอเซม ⁴ เอลโทลัด เบธูล โอรมาห์ ⁵ คีกลาก เบธมารคาโบท อาซารสุสาร์ห์ ⁶ เบธเลบาโอท และเมืองซารูเฮน รวมเป็นสิบสามหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ⁷ อายิน รีมโมน เอเธอร์ อาซาน รวมเป็นสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ⁸ รวมทั้งบรรดาชนบทที่อยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ก็ไกลออกไปจนถึงเมืองบาอาลัทเบเออร์ เมืองรามาร์ห์ที่ภาคใต้เหล่านี้เป็นมรดกของตระกูลคนสิเมโอนตามครอบครัวของเขา ⁹ มรดกของคนสิเมโอนเป็นดินแดนในส่วนแบ่งของคนยูดาห์ เพราะว่าส่วนของคนยูดาห์นั้นใหญ่เกินไป คนสิเมโอนจึงได้รับมรดกอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์ ¹⁰ สลากที่สามขึ้นมาเป็นของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขาก็ยื่นออกไปถึงสาริต ¹¹ แล้วพรมแดนของเขายื่นออกไปทางด้านทะเล เรื่อยไปจนถึงมาราลาห์ และมาจดเมืองดัยเบเซท แล้วมาถึง

แม่น้ำที่อยู่ตรงหน้าโยกเนอัม ¹² จากสาริดพรมแดนขึ้นไปอีกทิศหนึ่งทางด้านตะวันออกตรงทางดวงอาทิตย์ขึ้น ถึงพรมแดนเมืองคิสโลททาโบร์ แล้วขึ้นไปถึงเมืองดาเบรัท แล้วขึ้นไปถึงเมืองยาเฟีย ¹³ จากที่นั่นพรมแดนผ่านไปทางตะวันออกถึงเมืองกัธเฮเฟอร์ และถึงเมืองเอทคาซิน เรื่อยไปจนถึงริมโมน พรมแดนก็โค้งเข้ามาถึงเมืองอันนาโธน และสิ้นสุดลงที่หุบเขายีฟทาร์เอล ¹⁵ และเมืองชัทตาท นาหะลาล ซิมโรน อิดาลาห์ และเมืองเบธเลเฮม รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ¹⁶ นี่เป็นมรดกของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือหัวเมืองต่างๆกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ¹⁷ สลากที่สี่ออกมาเป็นของอิสสาคาร์ เพื่อคนอิสสาคาร์ตามครอบครัวของเขา ¹⁸ อาณาเขตของเขา รวมเมืองยิสเรเอล เคสุลโลท ชูเนม ¹⁹ ฮาฟารามิม ซิโยน อานาหะราท ²⁰ รับบัท คีซีโอน เอเบส ²¹ เรเมท เอนกันนิม เอนหัดดาห์ เบธปัสเชส ²² และพรมแดนยังจดเมืองทาโบร์ ชาหะซุมมาห์ เบธเซเมช และพรมแดนนี้ไปสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ²³ นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอิสสาคาร์ตามครอบครัวของเขา คือทั้งหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ²⁴ สลากที่ห้าออกมาเป็นของตระกูลคนอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา ²⁵ อาณาเขตของเขา รวมเมืองเฮลชัท ฮาลี เบเทน อักซาฟ ²⁶ อาลัมเมเลค อามาต มีซาล ทางทิศตะวันออกจดคารเมล และเมืองซีโหลิบนาท ²⁷ แล้วเลี้ยวไปทางดวงอาทิตย์ขึ้นไปยังเบธดาโกนจดเขตเศบูลุนและหุบเขายีฟทาร์เอล ไปทางด้านเหนือถึงเมืองเบธเอเมค และเนอีเอล เรื่อยไปทางด้านซ้ายถึงเมืองคาบูล ²⁸ เฮโบรน เรโหบ ฮัมโมน คานาห์ ไกลไปถึงมหาไซดอน ²⁹ แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงรามาห์ ไปถึงเมืองที่มีกำแพงล้อม

รอบ ชื่อ ไทระ แล้ว พรหมแดน ก็ เลี้ยว ไป ถึง เมือง โยสาห์ ไป
 สิ้นสุดลงที่ทะเล จากฝั่งทะเล ไปถึงอัคซิบ ³⁰ อุมมาห์ อา
 เฟก และเรโหบ รวม เป็น ยี่สิบ สอง หัว เมือง กับ ชนบท ของ
 เมือง นั้น ๆ ด้วย ³¹ นี้ เป็น มรดก ของ ตระกูล คนอาเซอร์ ตาม
 ครอบครัว ของ เขา ทั้ง หัวเมือง กับ ชนบท ของ เมือง นั้น ๆ ด้วย
³² สลาก ที่ หก ออก มา เป็น ของ คนนัฟทาลี เพื่อ คนนัฟทาลี
 ตาม ครอบครัว ของ เขา ³³ อาณาเขต ของ เขา เริ่ม จาก เฮเลฟ
 จาก อาโลน ไป ถึง ศานันนิม และ อาตามิ เนเชบ และ ยับเน
 เอลไกล ไป จน ถึง เมือง ลักคুম และ สิ้นสุดลง ที่ แม่น้ำ จอร์แดน
³⁴ แล้ว พรหมแดน ก็ เลี้ยว ไป ทาง ด้าน ตะวัน ตก ถึง เมือง อัสม
 โนททาโบร์ จาก ที่ นั้น ไป ถึง หูกกอกจอต เขต เศบูลุน ทาง ทิศ
 ได้ และ เขต อาเซอร์ ทาง ทิศ ตะวัน ตก และ เขต ยูดาห์ ทาง
 ดวงอาทิตย์ ขึ้น ที่ แม่น้ำ จอร์แดน ³⁵ เมือง ที่ มี กำแพง ล้อม คือ
 เมือง คิตติม เศอร์ อัมมัท รัคคัท คินเนเรท ³⁶ อาดามูห์
 รามูห์ ฮาโซร์ ³⁷ คาเดซ เอเดรอี เอนฮาโซร์ ³⁸ ยีโรน
 มิกดัลเอล ไฮเรม เบธานาท และ เบธเชเมช รวม เป็น สิบ
 เก้า หัวเมือง กับ ชนบท ของ เมือง นั้น ๆ ด้วย ³⁹ นี้ เป็น มรดก ของ
 ตระกูล คนนัฟทาลี ตาม ครอบครัว ของ เขา ทั้ง หัวเมือง กับ
 ชนบท ของ เมือง นั้น ๆ ด้วย ⁴⁰ สลาก ที่ เจ็ด ก็ ออก มา เป็น ของ
 ตระกูล คนดาน ตาม ครอบครัว ของ เขา ⁴¹ และ อาณาเขต ที่
 เป็น มรดก ของ เขา รวม เมือง โศราห์ เอชทาโอล อีรเชเมช
⁴² ซาอาลับบิน อัยยาโลน ยีทลัท ⁴³ เอโลน ทิมนาห์ เอโค
 รน ⁴⁴ เอลเทเคห์ กิบเบโธน และ บาอาลัท ⁴⁵ เยฮูด เบเนเบ
 ราค กัทริมโมน ⁴⁶ เมยาร์โคน และ รัคโคน และ พรหมแดน ตรง
 เมือง ยัฟฟา ⁴⁷ อาณาเขต คนดาน น้อย ไป สำหรับ พวกเขา คน
 ดาน จึง ขึ้น ไป สู้รบ กับ เมือง เลเชม เมื่อ ยึด ได้ ก็ ี ประหาร เสีย
 ด้วย คมดาบ จึง ยึด ครอง ที่ ดิน และ ตั้ง อยู่ ที่ นั้น เรียก เมือง
 เลเชม ว่า ดาน ตาม ชื่อ ของ ดาน บรรพบุรุษ ของ ตน ⁴⁸ นี้ เป็น

มรดกของตระกูลคนदानตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมือง กับ ชนบท ของ เมือง นั้นๆ ด้วย ⁴⁹ เมื่อ ได้แบ่งดิน แแดน ส่วน ต่างๆ ของ แผ่นดิน นั้น เป็น มรดก เสร็จ สิ้น แล้ว คนอิสราเอล ก็ ได้มอบ ส่วน มรดก ใน หมู่ พวก เขา ให้ แก่ โยชูวา บุตร ชาย ฆูน ⁵⁰ ตาม บัญชา ของ พระ เยโฮวาห์ เขาก็ ได้ ยก เมือง ที่ ท่าน ขอ ไว้ ให้ แก่ ท่าน คือ เมือง ทิมนาท เสราห์ ใน แแดน เทือก เขา แห่ง เอ ฟราอิม ท่าน ก็ เสริม สร้าง เมือง นั้น เสีย ใหม่ และ เข้า อยู่ ที่ นั้น ⁵¹ ที่ กล่าว มา นี้ เป็น มรดก ที่ เอเลอาซาร์ บุโรหิต กับ โยชูวา บุตร ชาย ฆูน และ หัว หน้า บรรพบุรุษ ของ ตระกูล ต่างๆ แห่ง คน อิสราเอล จับ สลาก แบ่ง ให้ เป็น มรดก ที่ ซีโลห์ ต่อ พระ พักตร์ พระ เยโฮวาห์ ณ ประตูลับ พลา แห่ง ชุม นม ดั้ง นี้ เหละ เขา ทั้ง หลาย ก็ ทำ การ แบ่ง ปัน แผ่น ดิน สำ เร็จ ลง

20

การแต่งตั้งเมืองลี้ภัย

¹ แล้ว พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ โยชูวา ว่า ² “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า ‘จง กำหนด ตั้ง เมือง ลี้ภัย ซึ่ง เรา ได้ พุด กับ เจ้า ทั้ง หลาย ทาง โมเสส แล้ว นั้น ³ เพื่อ ว่า ผู้ ฆ่า คน ที่ ได้ ฆ่า คน ใด ด้วย มิ ได้ เจตนา หรือ ไม่ จง ใจ จะ ได้ หนี ไป อยู่ ที่ นั้น เมือง เหล่า นี้ จะ ได้ เป็น ที่ ลี้ภัย ของ เจ้า เพื่อ ให้ พ้น จาก ผู้ อาฆาต โลหิต ⁴ ให้ ผู้ นั้น หนี ไป ยัง เมือง เหล่า นี้ เมือง ใด เมือง หนึ่ง และ ยืน อยู่ ที่ ทาง เข้า ประตูลับ เมือง นั้น และ อธิบาย เรื่อง ของ ตน ให้ แก่ พวก ผู้ ใหญ่ ใน เมือง นั้น ให้ ทราบ แล้ว เขา ทั้ง หลาย จะ นำ ผู้ นั้น เข้า ไป ใน เมือง กำหนด ที่ ให้ อยู่ แล้ว ผู้ นั้น จะ อยู่ ที่ นั้น ใน หมู่ พวก เขา ทั้ง หลาย ⁵ และ ถ้า ผู้ อาฆาต โลหิต ไล่ ตาม เขา ไป ผู้ ใหญ่ จะ ไม่ มอบ ผู้ ฆ่า คน นั้น ไว้ ใน มือ ของ ผู้ อาฆาต โลหิต เพราะ ว่า

ผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนด้วยไม่มีเจตนา มิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน⁶ และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรอรับการพิพากษา จนกว่ามหาบุรุษโรทิตในเวลานั้นสิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้นจึงจะกลับไปยังเมืองของตน ไปบ้านของตน ไปยังเมืองที่เขาจากมานั้นได้”⁷ ดังนั้นเขาจึงกำหนดตั้งเมืองเคเดซในกาลิลีในแดนเทือกเขานัฟทาลี และเมืองเซเคมในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม และศิรียาทอราบา คือเฮโบรน ในแดนเทือกเขายูดาห์⁸ และทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นตรงเมืองเยรีโคนั้น เขาได้กำหนดเมืองเบเซอร์ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบจากที่ดินคนตระกูลรูเบน และเมืองราโมทในกิเลอาดจากที่ดินคนตระกูลกาต และเมืองโกลานในบาชาน จากที่ดินคนตระกูลมนัสเสห์⁹ หัวเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่กำหนดไว้ให้คนอิสราเอลทั้งหมด และให้คนต่างดาวผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อว่าถ้าผู้ใดได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนา จะได้หนีไปที่นั่นได้ เพื่อว่าเขาจะไม่ต้องตายด้วยมือของผู้आฆาตโลหิต จนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชน

21

เมืองต่างๆสำหรับคนตระกูลเลวี

¹ ขณะนั้น หัวหน้าบรรพบุรุษของคนเลวีมาหาเอเลอาซาร์บุรุษโรทิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆของคนอิสราเอล² และเขาได้กล่าวแก่ท่านเหล่านั้นในเมืองซีโลห์ในแผ่นดินคานาอันว่า “พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ให้มอบหัวเมืองแก่เราทั้งหลายเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ทั้งทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย”³ ดังนั้นแหละตามพระบัญชาของพระ

เยโฮวาห์ คนอิสราเอลจึงได้มอบเมืองและทุ่งหญ้าต่อไปนี้จากมรดกของเขาให้แก่คนเลวี 4 สลากออกมาเป็นของครอบครัวคนโคฮาท ดังนั้นแหละ คนเลวีซึ่งเป็นลูกหลานของอาโรนบุตรโหตีได้ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากตระกูลยูดาห์ ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน 5 ส่วนคนโคฮาทที่เหลืออยู่ ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลเอฟราอิม จากตระกูลดาน และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ 6 คนเกอร์โซนได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลอิสสาคาร จากตระกูลอาเชอร์ จากตระกูลนัฟทาลี และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ในบาชาน 7 คนเมรารีตามครอบครัวของเขา ได้รับหัวเมืองสิบสองหัวเมือง จากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลุน 8 หัวเมืองและทุ่งหญ้าเหล่านี้คนอิสราเอลได้จับสลากให้แก่คนเลวีดังที่พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโดยทางโมเสส 9 เขาให้หัวเมืองต่อไปนี้จากตระกูลยูดาห์และตระกูลสิเมโอน ตามชื่อดังนี้ 10 เมืองเหล่านี้ตกเป็นของคนอาโรนคือ ครอบครัวโคฮาท ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งเป็นคนเลวี เพราะสลากตกเป็นของเขา ก่อน 11 เขาทั้งหลายให้เมืองอารบาแก่เขา อารบาเป็นบิดาของอานาค คือเมืองเฮโบรน อยู่ในแดนเทือกเขาของยูดาห์ รวมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้นด้วย 12 แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนี้ได้ยกให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นกรรมสิทธิ์ 13 เขาได้ให้เมืองเฮโบรนแก่ลูกหลานของอาโรนบุตรโหตี อันเป็นเมืองสักขีสำหรับผู้ฆ่าคนพร้อมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองลิบนานห์พร้อมทุ่งหญ้า 14 เมืองยาททีร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเอชเทโมอาพร้อมทุ่งหญ้า 15 เมืองโฮโลนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเดบิร์พร้อมทุ่งหญ้า 16 เมืองอาอินพร้อมทุ่งหญ้า

เมืองยูทธาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธเซเมชพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นเก้าหัวเมืองจากสองตระกูลนี้¹⁷ จากตระกูลเบนยามิน มีเมืองกิเบโอนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเกบาพร้อมทุ่งหญ้า¹⁸ เมืองอานาโททพร้อมทุ่งหญ้า เมืองอัลโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง¹⁹ หัวเมืองที่เป็นของลูกหลานอาโรนปุโรหิต รวมกันสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง²⁰ ส่วนคนโคฮาทที่เหลือน้อยซึ่งเป็นครอบครัวคนโคฮาทของคนเลวีนั้น หัวเมืองที่เขาได้รับโดยสลาภมาจากตระกูลเอฟราอิม²¹ เมืองที่เขาให้ คือ เมืองเซเคม เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคนพร้อมทุ่งหญ้าในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า²² เมืองซิบซาอิมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสี่หัวเมือง²³ และจากตระกูลดาน มีเมืองเอลเทเคฟพร้อมทุ่งหญ้า กิบเบโรนพร้อมทุ่งหญ้า²⁴ อัยยาโลนพร้อมทุ่งหญ้า กัทริมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง²⁵ และจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีเมืองทาอานาคพร้อมทุ่งหญ้า และกัทริมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง²⁶ หัวเมืองซึ่งเป็นของ ครอบครัวคนโคฮาทที่เหลือน้อยนั้น มีสิบหัวเมืองด้วยกัน พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง²⁷ เขาให้เมืองจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลแก่คนเกอร์ซัน ครอบครัวหนึ่งของคนเลวี คือเมืองโกลานในบาซาน เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองเบเอชเท-ราห์พร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง²⁸ และจากตระกูลอิสสาการ์ มีเมืองคีซีโอนพร้อมทุ่งหญ้า ดาเบรัทพร้อมทุ่งหญ้า²⁹ เมืองยาธมูทพร้อมทุ่งหญ้า เอนกันนิมพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง³⁰ และจากตระกูลอาเซอร์ มีเมืองมิชฮาลพร้อมทุ่งหญ้า

อับโดนพร้อมทุ่งหญ้า ³¹ เมืองเฮลชัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเรโหบพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ³² และจากตระกูลนัฟทาลี เมืองคาเดชในกาลิลี เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองฮัมโมทโดร์พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองคารทานพร้อมทุ่งหญ้า รวมสามหัวเมือง ³³ หัวเมืองที่เป็นของคนเกอร์โซนตามครอบครัวนั้น รวมกันมีสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง ³⁴ เขาให้หัวเมืองจากตระกูลเศบูลุนแก่ครอบครัวคนเมราริ คือคนเลวีที่เหลืออยู่ มีเมืองโยกเนอัมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองคารทาทห์พร้อมทุ่งหญ้า ³⁵ เมืองติมนาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองนาหะลาลพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ³⁶ และจากตระกูลรูเบน มีเมืองเบเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาฮาสพร้อมทุ่งหญ้า ³⁷ เมืองเคเดโมทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเมฟาอัทพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ³⁸ และจากตระกูลกาต มีเมืองราโมทในกิเลอาด เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมทุ่งหญ้า ³⁹ เมืองเฮชโบนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า รวมทั้งหมด เป็นสี่หัวเมือง ⁴⁰ เมือง ซึ่งเป็นของคนเมราริตามครอบครัว ซึ่งเป็นครอบครัวคนเลวีที่เหลืออยู่นั้น เมืองที่เป็นส่วนแบ่งของเขาทั้งหมด มีสิบสองหัวเมือง ⁴¹ หัวเมืองของคนเลวี ซึ่งอยู่ท่ามกลางกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้นรวมทั้งหมดมีสี่สิบแปดหัวเมืองพร้อมทุ่งหญ้าประจำเมือง ⁴² เมืองเหล่านี้แต่ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบ ทุกเมืองก็มิอย่างนี้ ⁴³ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินทั้งสิ้นแก่คนอิสราเอลดังที่พระองค์ทรงปฎิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา เมื่อเขาทั้งหลายยึดแล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น ⁴⁴ และพระเยโฮวาห์ประทานให้

เขามีความสงบอยู่ทุกด้าน ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูสักคนเดียวยื่นหัตถ์ต่อสู้เขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว ⁴⁵ สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับวงศ์วานอิสราเอลนั้นก็มิขาดสักสิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น

22

ตระกูลต่างๆที่อยู่ปากทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ได้สร้างแท่นบูชาเป็นที่ระลึก

¹ คราวนั้น โยชูวา ได้ เรียก คน รูเบน คน กาด คน มนัสเสห์ครึ่ง ตระกูล มา ² และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายได้ทำทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ และได้เชื่อฟังเสียงของข้าพเจ้าในสารพัดซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน ³ นานวันแล้วจนบัดนี้ ท่านมิได้ทอดทิ้งญาติพี่น้องของท่าน แต่ได้ระมัดระวังที่จะกระทำตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ⁴ บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้โปรดให้พี่น้องของท่านหยุดพักแล้ว ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับเขา ฉะนั้นบัดนี้ท่านจงกลับไปสู่ถิ่นที่ของท่านเถิด ไปสู่แผ่นดิน ซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ยกให้ท่านที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นนั้น ⁵ แต่จงระวังให้มากที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและพระราชบัญญัติซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ คือที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของ

ท่าน” ⁶โยชูวาจึงได้อวยพรเขาและส่งเขากลับไปยังเด็ทท์ของ เขา ทุก คน ⁷ ส่วน คน มนัส เสห์ครึ่ง ตรีะ กุลนั้น โมเสส ได้มอบให้เขาถือกรรมสิทธิ์ในเมืองบาซาน แต่อีก ครึ่ง ตรีะ กุลนั้นโยชูวามอบให้เขามีกรรมสิทธิ์ข้างเคียงกับพี่น้องของ เขาที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างด้านตะวันตกนี้ และเมื่อโยชูวาส่งเขากลับไปยังเด็ทท์ของตน ท่านได้อวยพรเขา ⁸ กล่าว แก่ เขา ว่า “จง กลับ ไป ยัง เด็ทท์ ของ ท่าน ทั้ง หลาย พร้อม กับทรัพย์สมบัติมั่งคั่งมีฝูงสัตว์มากมาย มีเงิน ทองคำ ทอง สัมฤทธิ์ และเหล็ก และเสื้อผ้าเป็นอันมาก จงแบ่งของที่ริบ มาจากศัตรูของท่านให้แก่พี่น้องของท่าน” ⁹ คนรูเบน คน กาด และคนมนัสเสห์ครึ่ง ตรีะ กุลได้ แยกจาก คน อิสราเอล ที่ซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันกลับไปอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด เป็นแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งเขาได้เข้าตั้งอยู่ ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์โดยทางโมเสส ¹⁰ และเมื่อ เขาทั้งหลายมาถึงท้องถิ่นที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนที่อยู่ในแผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาด และคนมนัสเสห์ครึ่ง ตรีะ กุล ได้สร้าง แท่น บูชา แท่น หนึ่ง ที่ใกล้แม่น้ำ จอร์แดน เป็น แท่นขนาดมหึมา ¹¹ และคนอิสราเอลได้ยินคนพูดกัน “ดูเถิด คนรูเบน คนกาดและคนมนัสเสห์ครึ่ง ตรีะ กุล ได้สร้างแท่น บูชา ที่ พรหมแดน แผ่น ดิน คานา อัน ใน ท้อง ถิ่น ใกล้แม่น้ำ จอร์แดน ใน ด่าน ที่ เป็น ของ คน อิสราเอล” ¹² และ เมื่อ คน อิสราเอลได้ยินเช่นนั้น ชุมชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปรวม กันที่เมืองซีโลห์ เพื่อจะขึ้นไปทำสงครามกับเขา ¹³ แล้วคน อิสราเอลจึงใช้FINEHAPSUBTRAYเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปยังคน รูเบน คนกาด และคนมนัสเสห์ครึ่ง ตรีะ กุลในแผ่นดินกิเลอาด ¹⁴ พร้อมกับประมุขสิบคน คนหนึ่งจากแต่ละตรีะ กุลใน

อิสราเอล ทุกคนเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษในคนอิสราเอล ที่นับเป็นพันๆ 15 เมื่อเขามาถึงคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด เขาก็กล่าวแก่พวกเหล่านั้นว่า 16 “ชุมนุมชน ทั้ง สิ้น ของ พระเยโฮวาห์กล่าว ดังนี้ว่า ‘ท่านทั้งหลายได้กระทำการ ละเมิด อะไร เช่นนี้ ต่อ พระเจ้าของอิสราเอลหนอ ซึ่งในวันนี้ท่านทั้งหลายได้หันกลับจากติดตามพระเยโฮวาห์ โดยท่านได้สร้างแท่นบูชาสำหรับตัว เป็นการกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ 17 ความชั่วช้าซึ่งเราทำที่เมืองเปโฮร์นั้นยังไม่พอเพียงหรือ ซึ่งจนกระทั่งวันนี้ เรายังชำระตัวของเราให้สะอาดไม่หมดเลย และซึ่งเป็นเหตุให้ภัยพิบัติเกิดแก่ชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ 18 ในวันนี้ท่านทั้งหลายจะหันไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์หรือ ถ้าท่านทั้งหลายกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้พระองค์จะทรงกริ้วต่อชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด 19 แต่ถ้าแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านไม่สะอาด จงข้ามไป ในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งพลับพลาของพระเยโฮวาห์และมาถือกรรมสิทธิ์อยู่ท่ามกลางพวกเราเถิด ขอแต่เพียงอย่า กบฏ ต่อ พระเยโฮวาห์ หรือ กบฏ ต่อ เรา โดยที่ ท่านทั้งหลายสร้างแท่นบูชาสำหรับตัว นอกจากแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย 20 อากานบุตรชายเศ-ราห์ได้กระทำการ ละเมิด ใน เรื่อง ของ ที่ถูกสาป แขนง นั้น ไม่ใช่หรือ พระพิโรธก็ตกเหนือชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้น เขามีได้พินาศแต่คนเดียวในเรื่องความชั่วช้าของเขา’ ” 21 ขณะนั้น คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้ตอบผู้หัวหน้าของคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆว่า 22 “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

พระทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบ และอิสราเอล จะทราบ เสียด้วย ถ้าว่าเป็นการ กบฏ หรือ ละเมิด ต่อพระเยโฮวาห์ (ก็ขออย่าไว้ชีวิต พวกเราในวันนี้เลย) ²³ ที่ว่า เราได้สร้าง แท่นบูชา นั้น เพื่อหัน จากติดตามพระเยโฮวาห์ หรือ พวก เราได้สร้างไว้ เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา หรือธัญญาบูชาหรือ ถวายสันติบูชาบนแท่นนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษเถิด ²⁴ เปล่าเลย แต่พวกเราได้สร้างไว้ด้วยเกรงว่า ในเวลาต่อไป ภายหน้าลูกหลานของท่านอาจจะกล่าวต่อลูกหลานของ เราว่า ‘เจ้ามีส่วน เกี่ยวพันอะไร กับ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของอิสราเอล ²⁵ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดแม่น้ำ จอร์แดนเป็นพรมแดนระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลายนะ คนรูเบน และคนกาเดอัย พวกเจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์’ ดังนั้นแหละลูกหลานของท่านอาจกระทำให้ลูกหลานของเรา ทั้งหมดหยุดเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ ²⁶ เพราะฉะนั้นเราจึง ว่า ‘ให้เราสร้างแท่นบัดนี้ มิใช่สำหรับถวายเครื่องเผาบูชา หรือ เครื่องสัตวบูชาใดๆ ²⁷ แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรา กับท่านทั้งหลาย และระหว่างคนชั่วอายุต่อจากเราว่า เรา ทั้งหมดจะกระทำการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อพระพักตร์ ของพระองค์ ด้วยเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา และ เครื่องสันติบูชา ด้วยเกรงว่าลูกหลานของท่านจะกล่าวแก่ ลูกหลานของเราในเวลาต่อไปว่า “เจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮ วาห์”’ ²⁸ และเราคิดว่า ถ้ามีใครพูดเช่นนี้กับเราหรือกับเชื้อ สายของเราในเวลาข้างหน้า เราก็จะกล่าวว่า ‘ดูเถิด นั่นเป็น แท่นจำลองของแท่นแห่งพระเยโฮวาห์ บรรพบุรุษของเรา กระทำให้ มิใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชา แต่เพื่อเป็น พยาน ระหว่างเรา กับท่าน’ ²⁹ ขอพระเจ้าอย่า ยอมให้เรา กบฏต่อพระเยโฮวาห์เลย และหันจากติดตาม

พระเยโฮวาห์เสียดำเนินในวันนี้ โดยสร้างแท่นอื่นสำหรับเครื่องเผาบูชา ธัญญบูชา เครื่องสัตวบูชา นอกจากแท่นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราซึ่งตั้งอยู่ที่หน้าพลับพลาของพระองค์”
 30 เมื่อฟีเนหัสบุตรโรหิตและประมุขของชุมนุมชน และหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆที่อยู่ด้วยกันนั้น ได้ยินถ้อยคำที่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์กล่าว ก็รู้สึกเป็นที่พอใจมาก 31 ฟีเนหัสบุตรชายของ เอเลอาซาร์บุตรโรหิต จึง กล่าวแก่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ว่า “วันนี้เราทราบแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านทั้งหลาย มิได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ท่านได้ช่วยให้ชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์”
 32 แล้วฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์บุตรโรหิต และประมุขทั้งหลายก็กลับจากคนรูเบน และคนกาต จากแผ่นดินกิเลอาดไปยังแผ่นดินคานาอัน ไปหาคนอิสราเอลแจ้งข่าวให้เขาทราบ 33 รายงานนั้นเป็นที่พอใจคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึงเรื่องที่จะกระทำสงครามกับเขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบนและคนกาตได้อาศัยอยู่นั้นอีกเลย 34 คนรูเบนและคนกาตเรียกแท่นนั้นว่า แอด เพราะว่า แท่นนั้นเป็นพยานในระหว่างเราว่าพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้า

23

โยชูวาผู้ชรามากให้คำปรึกษาที่ดี

1 ต่อมาอีกนานเมื่อพระเยโฮวาห์โปรดให้อิสราเอลสงบจากการศึกศัตรูทั้งหลายที่ล้อมรอบ และโยชูวามีอายุชราลงมาก 2 โยชูวาก็เรียกบรรดาคนอิสราเอล ทั้งพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ และกล่าวแก่เขาทั้ง

หลายว่า “ข้าพเจ้าแก่และมีอายุมากแล้ว ³ ท่านทั้งหลายได้เห็นสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้กระทำต่อบรรดาประชาชาติเหล่านี้เพื่อเห็นแก่ท่าน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงสู้รบเพื่อท่าน ⁴ ดุเถิดประชาชาติที่เหลืออยู่นั้น ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลของท่าน รวมกับประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้ขจัดออกเสีย ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนจนถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก ⁵ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงผลักดันเขาออกไปให้พ้นหน้าท่าน และทรงขับไล่เขาให้ออกไปพ้นสายตาของท่าน และท่านจะได้ยึดครองแผ่นดินของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้ต่อท่าน ⁶ เพราะฉะนั้นจึงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้หันไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ ⁷ เพื่อว่าท่านจะมีได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านี้ซึ่งเหลืออยู่ท่ามกลางท่าน หรือออกชื่อพระของเขา หรือปฏิญาณในนามพระของเขา หรือปรนนิบัติพระนั้น หรือกราบลงนมัสการพระนั้น ⁸ แต่ท่านจงติดพันอยู่กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้ ⁹ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่โตและแข็งแรงออกไปให้พ้นหน้าท่าน ส่วนท่านเองก็ยังไม่มีความติดต่อกับท่านได้จนถึงวันนี้ ¹⁰ พวกท่านคนเดียวจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต่อสู้เพื่อท่านดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ ¹¹ เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ¹² เพราะว่าถ้าท่านหันกลับ และเข้าร่วมกับประชาชาติเหล่านี้ที่เหลืออยู่ในหมู่พวกท่านโดยแต่งงานกับเขา คือท่านแต่งงานกับหญิงของเขา และเขาแต่งงานกับหญิงของท่าน ¹³ ท่านจง

ทราบ เป็นแน่เถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่าน แต่เขาจะเป็นบ่วงและเป็นกบดกท่าน เป็นหอกข้างแคร่เป็นหนามยอกตา จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ประทาน แก่ท่าน ¹⁴ ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้า กำลัง จะ เป็น ไป ตาม ทาง ของ โลก แล้ว ท่านทุกคนได้ทราบอย่างสุดจิตสุดใจของท่านแล้วว่า ไม่มีสักสิ่งเดียว ซึ่ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ตรัส เกี่ยวกับท่านแล้ว ล้มเหลว ไป สำเร็จหมดทุกอย่าง ไม่มีสักอย่างเดียวที่ล้มเหลว ¹⁵ สิ่ง สารพัด ที่ดีซึ่ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสัญญาเกี่ยวกับท่านได้สำเร็จเพื่อท่านฉันใด พระเยโฮวาห์ก็จะทรงนำสิ่งสารพัดที่ร้ายมาถึงท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่าน เสีย จาก แผ่นดินอันดีนี้ ซึ่ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ประทาน แก่ท่าน เช่น เดียวกัน ¹⁶ ถ้าท่านทั้งหลายละเมิดพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้และไปปรนนิบัติพระอื่น และกราบลงนมัสการพระนั้น แล้วพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะพลุ่งขึ้นต่อท่าน แล้วท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่ดี ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ประทาน แก่ท่าน”

24

โยชูวา พวกผู้ใหญ่และบรรดาคนอิสราเอลปฏิญาณว่าจะปรนนิบัติพระเจ้า

¹ แล้ว โยชูวาก็ รวบรวม บรรดา ตระกูล คน อิสราเอล มา ที่เชเคม แล้วเรียกพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ ของ อิสราเอล แล้ว เขาก็ มา ปราบกฎ ตัว ต่อ พระพิภคร์พระเจ้า ² แล้ว โยชูวาก ล่า วกับ ประชาชน ทั้ง สิ้นว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของ อิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ในกาล

ติกดาบรพธ์ บรรพบุรุษของ เจ้า อยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้น คือ เทราห์ บิดาของ อับราฮัม และของ นาโฮร์ และเขาปรนนิบัติพระอื่น³ แล้วเราได้ นำบิดาของ เจ้า คืออับราฮัม มาจากฟากแม่น้ำข้างโน้น และนำเขามาตลอดแผ่นดินคานาอัน กระทำให้เชื้อสายของเขามีมากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา⁴ เราให้ยาโคบและเอซาวแก่อิสอัค และเราได้ให้แดนเทือกเขาเสอีร์แก่เอซาว เป็นกรรมสิทธิ์ แต่ยาโคบและลูกหลานของเขาได้ลงไป ในอียิปต์⁵ และเราได้ใช้โมเสส กับ อาโรนมา และเราได้ให้ภัยพิบัติเกิดแก่อียิปต์ด้วยสิ่งที่เรากระทำท่ามกลางเขาเหล่านั้น และภายหลังเราได้ นำเจ้าทั้งหลายออกมา⁶ แล้วเราก็นำบรรพบุรุษของเจ้าออกจากอียิปต์และเจ้าทั้งหลายมาถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ไล่ตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายด้วยรถรบ และพลม้ามาถึงทะเลแดง⁷ และเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ก็บันดาลให้ความมืดเกิดขึ้นระหว่างเจ้าทั้งหลายและชาวอียิปต์ และกระทำให้ทะเลท่วมมิดเขา นัยน์ตาของเจ้าทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่เรากระทำในอียิปต์ และเจ้าทั้งหลายอยู่ในถิ่นทุรกันดารช้านาน⁸ และเราก็ นำเจ้าทั้งหลาย มาที่แผ่นดินของ คนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น เขาสู้รบกับเจ้าทั้งหลาย และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าทั้งหลายยึดครองแผ่นดินของเขา และเราก็ทำลายเขาให้พินาศเจ้า⁹ คราวนั้นบาลาคบุตรชายคิปีโรกษัตริย์เมืองโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับอิสราเอล เขาใช้ให้ไปตามบาลาอัมบุตรชายเบโอร์มา ให้แข่งเจ้าทั้งหลาย¹⁰ แต่เราไม่ฟังบาลาอัม เพราะฉะนั้นเขาจึงอวยพรเจ้าทั้งหลายเรื่อยไป ดังนั้นเราจึงช่วยเจ้าให้พ้นมือของเขา¹¹ และเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน มาที่เมืองเยรีโค และชาวเมืองเยรีโคต่อสู้กับเจ้า และคนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส และเรา

ได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าทั้งหลาย 12 และเราได้ใช้ตัวต่อไปข้างหน้าเจ้าทั้งหลาย ซึ่งขับไล่กษัตริย์ทั้งสองของชาวอามอไรต์ไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า ไม่ใช่ด้วยดาบหรือด้วยธนูของเจ้า 13 เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เห็นเอยกายบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้า และเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่ เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศซึ่งเจ้าไม่ต้องปลูก 14 เหตุฉะนั้นบัดนี้จงยำเกรงพระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจ และด้วยความจริง จงทิ้งพระเหล่านั้นซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติที่ฟากแม่น้ำข้างโน้น และในอียิปต์เสีย และท่านทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ 15 และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้นที่บรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติ หรือพระของ คนอามอไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่สวนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์” 16 ฝ่ายประชาชนทั้งหลายจึงตอบว่า “ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย ละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย 17 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์นั้นทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลาย และบรรพบุรุษของข้าพเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และออกจากเรือนทาสนั้น และเป็นผู้ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่ทั้งหลายท่ามกลางสายตาของพวกข้าพเจ้า และทรงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ตลอดทางที่ข้าพเจ้าได้เดินไป และท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกข้าพเจ้าผ่านไป 18 และพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าข้าพเจ้า คือคนอามอไรต์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลาย จะปรนนิบัติพระเยโฮ

วาท်ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย”¹⁹ แต่โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า “ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งเหิน พระองค์จะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของท่าน²⁰ ถ้าท่านทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่น แล้วพระองค์จะทรงหัน กลับ และ กระทำ อันตราย แก่ท่าน และ ผลาญท่าน เสีย หลังจาก ที่พระองค์ทรง กระทำ ดีต่อ ท่าน แล้ว”²¹ และประชาชน กล่าว แก่ โยชูวาว่า “เรามีได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์”²² แล้วโยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานปรักปรำตนเองว่า ท่าน ได้เลือก พระเยโฮวาห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์นะ” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยาน”²³ ท่านจึงกล่าวว่า “เพราะฉะนั้น บัดนี้จึงทิ้งพระอื่น ซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ อิสราเอล”²⁴ และประชาชน กล่าว แก่ โยชูวาว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์”²⁵ ดังนั้นโยชูวาก็ได้กระทำพันธสัญญากับประชาชน และวางกฎเกณฑ์ และกฎให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเซเคม²⁶ และโยชูวาก็จารึกถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า และท่านได้เอาก้อนหินใหญ่ ตั้งไว้ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ในสถานบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์²⁷ และโยชูวา กล่าวแก่ประชาชน ทั้ง ปวง ว่า “ดูเถิด ศิลาก้อนนี้จะเป็นพยานปรักปรำเรา เพราะศิลานี้ได้ยินพระวอนะทั้งสิ้นแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสแก่เรา จึงจะเป็นพยานปรักปรำท่าน เกลือกว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน”²⁸ แล้วโยชูวาก็ปล่อยให้ประชาชนกลับไปยังที่มรดกของตนทุกคน

ความตายและการฝังศพของโยชูวา

29 อยู่มา ภาย หลัง เหตุการณ์เหล่านี้ โยชูวาบุตร ชาย นูน ผู้รับ ใช้ของ พระ เย โห วาห์ก็สิ้น ชีวิต มีอายุหนึ่ง ร้อย สิบ ปี 30 และ เขาก็ ฝัง ท่าน ไว้ใน ที่ดินมรดก ของ ท่าน ที่ เมือง ทิม นาทเสราห์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือ ของยอดเขากาอัส 31 คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ตลอด สมัย ของ โย ชู วา และ ตลอด สมัย ของ พวก ผู้ใหญ่ผู้ มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่ง ได้ ทราบ ถึง บรรดา พระราช กิจซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล 32 กระดูกของ โยเซฟซึ่งชนอิสราเอลนำมาจากอียิปต์นั้น เขาฝังไว้ที่เมือง เชเคม ใน ส่วน ที่ดิน ซึ่ง ยา โคอบ ซื่อ ไว้จาก ลูก หลาน ของ ฮา โมร์บิดาของเชเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยแผ่น ที่นี้ตกเป็นมรดก ของ ลูก หลาน โย เซฟ 33 และ เอ เลอาซาร์บุตรชาย ของ ฮา โรนก็สิ้นชีวิต และเขาฝังศพท่านไว้ในเนินเขาซึ่งเป็นของ ฟิเนห์สบุตรชายของท่าน ซึ่งได้มอบไว้ให้เขาในแดนเทือก เขาเอฟราอิม

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a